

GHID PENTRU ELEVI

MICUL JURNALIST

Nr. 6
Costești, 2024

THE LITTLE JOURNALIST

MICUL JURNALIST

GUIDE BOOK FOR STUDENTS

GHID PENTRU ELEVI

No. 6/2024

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, in any form or any means, without permission in writing from the authors. The Olga Lengyel Institute is not responsible for any uploaded or submitted content.

The content reflects the views
only of the Olga Lengyel Institute cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein."

„Learning past history for present and future-the Holocaust"
Să învățăm istoria trecutului pentru prezent și viitor-Holocaustul

PROJECT FUNDED BY THE *OLGA LENGYEL INSTITUTE*

No. 6
ROMANIA, COSTEȘTI

2024

LICEUL TEHNOLOGIC COSTEȘTI
COSTEȘTI TECHNOLOGICAL HIGH SCHOOL

HOLOCAUST PROJECT
2023-2024

ISSN 2601-9094, ISSN-L 2601-9094

COORDINATOR/COORDONATOR

Teacher/Profesor:
Mrs. Drăguț Violeta, Costeşti Technological High School

COLLABORATORS/COLABORATORI

STUDENTS/ELEVI:

Comănescu Marius, Maria Iordache, Vișan Daria Elena, Jucătoru Georgiana, Marin Emilia Mirela, Oprea Florentin, Soare Sorin, Ionescu Mădălin, Pătrașcu Marian, Saulea Andrei, Niță Alexandra Gabriela, Puiu Denisa Mihaela, Popa Dragoș Ionuț, Sandu Alexandru Gabriel, Costache Iulian Florinel, Ileana Georgian Daniel, Sandu Adriana Gabriela, Iosif Cristina, Pleșoi Nicoleta, Niță Alexandra Gabriela, Abagiu Cristian, Buric Iolanda Aurora, Iorga Teodora, Tistuleasa Iuliana Marinela, Grejdan Madalina Iuliana, Bădescu Dănuț-Cristian, Stancu Alexandru, Chircu Aura Maria, Tatu Andreea Adela, Ilie Alexia Mădălina, Tatu Andreea Adela, Rizea Ioana-Alexndra, Ion Alex Iustin, Radu Georgia Cristina, Purcărea Gheorghe Alexandru, Ilinca Alin Mihai, Soare Paula, Drăgan Leontin.

EDITORS/EDITORI

Mrs. Drăguț Violeta, Costeşti Technological High School
Student Crucean Raluca, membru ICAR Costești

CORRECTOR/CORECTOR

Mrs. Drăguț Violeta, Costeşti Technological High School

Cuprins

Numărul victimelor Holocaustului repartizaţi pe state ---- 7
Elevi: Comănescu Marius și Maria Iordache ---- 7
Asasinarea lui Armand Călinescu ---- 8
Elevă Vișan Daria Elena ---- 8
Main Kampf ---- 9
Elevă Jucătoru Georgiana ---- 9
Corneliu Zelea Codreanu ---- 9
Elevă Marin Emilia Mirela ---- 9
Nunta de la Focşani a lui Corneliu Zelea Codreanu ---- 10
Elev Oprea Florentin ---- 10
Octavian Goga ---- 11
Elevi: Soare Sorin &Ionescu Mădălin ---- 11
Originea Elenei Lupescu ---- 13
Elev Pătrașcu Marian ---- 13
Pogromul de la Iaşi ---- 14
Elev Saulea Andrei ---- 14
Perioada Comunistă în România ---- 16
Elevă Niță Alexandra Gabriela ---- 16
Comunismul ---- 17
Elevă Puiu Denisa Mihaela ---- 17
Comunismul în România: Istorie şi impact ---- 18
Elev Popa Dragoș Ionuț ---- 18
Comunismul în România ---- 19
Elev Sandu Alexandru Gabriel ---- 19
Perioada Comunismului ---- 22
Elev Costache Iulian Florinel ---- 22
Comunismul ---- 23
Elev Ileana Georgian Daniel ---- 23
Viaţa cotidiană în perioada comunistă ---- 24
Elevă Sandu Adriana Gabriela ---- 24
Perioada Comunistă ---- 25
Elevă Iosif Cristina ---- 25

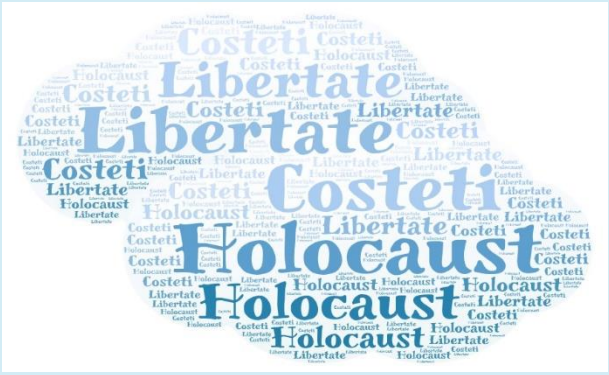
Caracteristici principale ale perioadei comuniste în România ---- 26
Elevă Pleșoi Nicoleta ---- 26
Perioada comunistă în România ---- 27
Elevă Niță Alexandra Gabriela ---- 27
Perioada Comunismului ---- 28
Elev Abagiu Cristian ---- 28
Mărturii din comunism ---- 29
Elevă Buric Iolanda Aurora ---- 29
Comunismul şi opinia publică actuală ---- 30
Elevă Iorga Teodora ---- 30
Perioada comunistă în România (1947-1989) ---- 31
Elevă Tistuleasa Iuliana Marinela ---- 31
Perioada comunistă din România ---- 32
Elevă Grejdan Madalina Iuliana ---- 32
Utopia stil de viaţă ---- 33
Elev Drăgan Leontin ---- 33
România comunistă ---- 34
Elev Bădescu Dănuț-Cristian ---- 34
Antisemitismul în perioada comunistă din România ---- 35
Elev Stancu Alexandru ---- 35
Perioada comunistă din România ---- 36
Elevă Chircu Aura Maria ---- 36
O privire asupra perioadei comuniste din România ---- 37
Elevă Tatu Andreea Adela ---- 37
Un regim dictatorial ---- 39
Elevă Ilie Alexia Mădălina ---- 39
Perioada comunistă în România ---- 39
Elevă Tatu Andreea Adela ---- 39
Perioada Comunistă (1945-1989) ---- 41
Elevă Rizea Ioana-Alexandra ---- 41
Perioada Comunistă în România ---- 42
Elev Ion Alex Iustin ---- 42
Perioada Comunismului ---- 43

Elevă Radu Georgia Cristina ---------- 43
Comunismul în România (1947 - 1989) ---------- 44
Elev Purcărea Gheorghe Alexandru ---------- 44
Reprimarea drepturilor ---------- 45
Elev Dumitru Andrei George ---------- 45
România Comunistă ---------- 46
Elev Ilinca Alin Mihai ---------- 46
România în comunism ---------- 47
Elevă Soare Paula ---------- 47

Numărul victimelor Holocaustului repartizați pe state

Elevi: Comănescu Marius și Maria Iordache
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Holocaust (din greacă ὁλόκαυστον (holókauston): holos, „complet” și kaustos, „a arde”; în ebraică: Hașoa השואה, în idiș: Hurben חורבן) este termenul care reprezintă cel mai mare masacru din istorie. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial au fost asasinați circa șase milioane de evrei de toate vârstele, majoritatea din Europa dar, ca parte din „soluția finală a problemei evreiești” au fost persecutați și asasinați evrei și în Asia și nordul Africii, conform programului de exterminare a evreilor plănuit și executat de regimul național-socialist din Germania, condus de Adolf Hitler și de colaboratorii acestuia. Între victime, s-au numărat 1,5 milioane de copii. Termenul de „Holocaust” se referă exclusiv la masacrarea evreilor, și nu la alte asasinate - fasciștii și acoliții lor au asasinat și ne evrei, precum romi, polonezi, cetățeni sovietici și alte grupuri etnice slave, prizonieri de război, homosexuali, Martori ai lui Iehova, negri, adversari politici ai naziștilor și handicapați fizic și mental Aktion T4.

Se estimează că peste 200.000 de asasini au comis crime asociate Holocaustului. Toate ramurile birocrației de stat în regimurile fasciste, sub coordonarea SS, cu îndrumări din partea conducerii Partidului Nazist au fost implicate în logistica și în punerea în aplicare a acestei politici criminale. Uciderile au fost comise în toată Europa ocupată de germani, precum și în Germania Nazistă propriu-zisă și în teritorii.

Holocaustul a fost un eveniment de o brutalitate incomensurabilă, iar numărul victimelor variază în funcție de surse și metodele de estimare. Totuși, estimările cele mai acceptate academic sunt următoarele:

- Polonia: Aproximativ 3 milioane de evrei au fost uciși, ceea ce reprezintă aproximativ 90% din populația evreiască din această țară.
- Uniunea Sovietică: În jur de 1,1 milioane de evrei au murit în timpul Holocaustului, mai ales din teritoriile ocupate de naziști.
- Ungaria: Aproximativ 550.000 de evrei au fost exterminați, majoritatea în perioada scurtă de la începutul deportărilor masive din 1944.
- România: Între 280.000 și 380.000 de evrei au fost uciși, incluzând aici și victimele din Transnistria, regiune ocupată și administrată de regimul românesc.
- Germania și Austria: Aproximativ 160.000 - 180.000 de evrei au fost uciși, majoritatea în lagărele de exterminare.

- Olanda: Aproximativ 102.000 de evrei au murit, ceea ce reprezintă aproximativ 75% din populația evreiască de dinainte de război.
- Franța: În jur de 75.000 de evrei au fost deportați și uciși, o parte fiind capturată și predată naziștilor de către autoritățile franceze.
- Belgia: Aproximativ 25.000 de evrei au fost uciși.
- Grecia: În jur de 60.000 de evrei au murit, în special din Salonic, un important centru al vieții evreiești înainte de război.
- Cehoslovacia: Aproximativ 260.000 de evrei au fost uciși, inclusiv din regiunile anexate de Germania și Ungaria.
- Iugoslavia: În jur de 60.000 - 65.000 de evrei au fost uciși.
- Italia: Aproximativ 7.500 de evrei au murit, în ciuda încercărilor regimului fascist de a evita deportările masive până la ocuparea Germaniei naziste.
- Norvegia: Aproximativ 760 de evrei au fost uciși.
- Danemarca: Aproximativ 60 de evrei au fost uciși, însă majoritatea populației evreiești a reușit să scape în Suedia datorită eforturilor de salvare.

Aceste cifre reflectă atât impactul genocidului, cât și diversitatea experiențelor naționale în fața ocupației naziste. Fiecare număr reprezintă nu doar o statistică, ci vieți pierdute și comunități distruse în mod tragic.

Surse:
https://www.google.ro/, accesat la data de 20.05.2024

Asasinarea lui Armand Călinescu

Elevă Vișan Daria Elena
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Armand Călinescu, cel de-al 39-lea prim-ministru al României, a fost asasinat la data de 21 septembrie 1939, la vârsta de 46 de ani, în București, de către membrii ai Gărzii de Fier, la ordinul lui Horia Sima. La acel moment Sima se afla la Steglitz și devenise de aproape un an lider al mișcării, abandonând politica de vigilență .Călinescu supraviețuise deja câtorva atentate la viata sa. El mai fusese atacat in trecut în timp ce

se afla la Ateneu și pe un pod de peste Dâmbovița. Niciunul dintre aceste cazuri nu fusese cercetat de poliție. Călinescu se afla în vizorul Gărzii ca urmare a colaborării sale cu Regele Carol al II-lea. După părerea mea Armand Călinescu a fost asasinat din cauză colaborării sale cu regele.

Main Kampf

Elevă Jucătoru Georgiana
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Ajuns la putere în 1933, Hitler a transformat țara într-o dictatură monopartid bazată pe ideologia totalitaristă și autoritaristă a național-socialismului. Politica sa expansionistă agresivă este considerată principala cauză a izbucnirii celui de-al Doilea Război Mondial, soldat cu pierderi omenești colosale, de peste 60 de milioane de oameni. De numele său sunt legate numeroase crime împotriva umanității, printre care punerea în aplicare a unui plan naționalist și rasist de exterminare în masă a evreilor și altor „indezirabili" din Europa, precum și lichidarea adversarilor politici din Germania.

Hitler a fost ales „omul anului" în 1938, de către revista americană Time. **Mein Kampf** este o operă autobiografică, dar și o platformă program a nazismului, mai ales al doilea volum. Hitler descrie aici unele „soluții" la „problema evreiască". Pentru naziștii și neonaziștii din al Doilea Război Mondial, Mein Kampf a reprezentat și încă mai reprezintă și azi bazele național-socialismului.

Corneliu Zelea Codreanu

Elevă Marin Emilia Mirela
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Corneliu Zelea Codreanu a fost un politician român de extremă-dreaptă, fascist, anticomunist și antisemit, fondatorul și liderul organizației de extremă-dreaptă Mișcarea Legionară cunoscută și sub denumirile de Legiunea Arhanghelul Mihail și Garda de Fier, din România Mare interbelică.Părerile lui Corneliu Zelea Codreanu au influențat extrema dreaptă modernă. Grupurile care îl pretind ca precursor includ Noua Dreaptă și alți succesori români ai Gărzii de Fier, Poziția a treia internațională și diverse organizații neofasciste din Italia și alte părți ale Europei.

Din punctul meu de vedere Corneliu Zelea Codreanu a fost un politician român și lider de organizație extraordinar.

Întors în România, în 1924, Corneliu a fost judecat pentru că l-a împușcat pe prefectul Poliției Iași, Constantin Manciu, care îl agresase inițial. În final, judecătorii l-au achitat pe motiv că acționase în legitimă apărare.

În 1927, Codreanu, împreună cu Ion Moța, Corneliu Georgescu, Ilie Gârneață și Radu Mironovici a fondat mișcarea paramilitară „Legiunea Arhanghelul Mihail".

Prin ideologia sa, Corneliu Zelea Codreanu, numit și „Căpitanul", a promovat ortodoxismul naționalist, insistând pe legătura dintre ortodoxia românească și valorile naționale și istorice ale României. Direcția politicilor promovate de el era transformarea România într-un stat fascist, similar Italiei lui Mussolini.

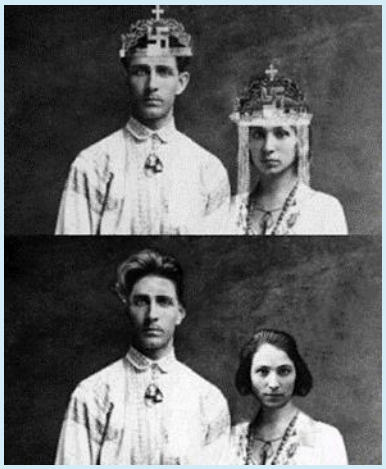
În 1933, Codreanu a întemeiat partidul „Totul pentru Țară" despre care prim-ministrul de la acea vreme, Ion Gheorghe Duca, a spus că funcționa ca un program violent fascist antisemit și antioccidental. Din acest motiv, i-a interzis lui Zelea Codreanu să mai participe la alegerile parlamentare.

La trei săptămâni după această decizie, pe data de 29 decembrie 1933, I. Gh. Duca a fost asasinat de un grup de trei legionari pe peronul gării din Sinaia. Cei trei, Nicolae Constantinescu, Doru Belimace și Ion Caranica poartă numele de Nicadori

Nunta de la Focșani a lui Corneliu Zelea Codreanu

Elev Oprea Florentin
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Corneliu Zelea Codreanu, o figură centrală în istoria României interbelice, a fost liderul Mișcării Legionare, o organizație naționalistă și fascistă cunoscută sub numele de Legiunea Arhanghelul Mihail. Nunta sa de la Focșani a rămas un eveniment simbolic în memoria colectivă, reflectând atât ideologia sa, cât și devotamentul său față de valorile pe care le promova.

Codreanu s-a născut în 1899 la Huși și și-a început cariera politică la o vârstă fragedă. Din 1919, a devenit membru al Gărzii Conștiinței Naționale, o organizație cu ideologii naționaliste. În 1923, a co-fondat, alături de Alexandru C. Cuza, Liga Apărării Naționale Creștine (L.A.N.C.), un partid fascist care promova naționalismul și antisemitismul. Cu toate acestea, Codreanu a părăsit L.A.N.C. doi ani mai târziu, din motive ideologice, și a fondat în 1927 Legiunea Arhanghelul Mihail, cunoscută și sub numele de Garda de Fier. Această organizație a devenit cunoscută pentru activitățile sale violente și extremismul său politic.

Nunta lui Corneliu Zelea Codreanu, liderul Mișcării Legionare, a avut loc în vara anului 1925 la Focșani și a devenit un eveniment simbolic, încărcat de semnificații naționaliste și religioase. Ceremonia nu a fost doar o uniune personală, ci și un prilej pentru Codreanu de a reafirma legăturile profunde ale mișcării pe care o conducea cu valorile tradiționale românești și cu credința ortodoxă.
Codreanu, însoțit de sute de legionari îmbrăcați în cămăși verzi, uniforma simbolică a Gărzii de Fier, a sosit la biserică într-un alai care a impresionat localnicii și susținătorii săi. Ceremonia religioasă a avut loc în Catedrala Ortodoxă din Focșani, un loc ales pentru a sublinia legătura puternică dintre Mișcarea Legionară și Biserica Ortodoxă.

Nunta a fost concepută ca o manifestare publică a idealurilor legionare, unde simbolurile naționale și religioase s-au împletit într-o ceremonie solemnă. După cununie, alaiul s-a deplasat spre casa părintească a miresei, unde a avut loc petrecerea de nuntă. Aici, discursurile liderilor legionari au subliniat importanța unității naționale și a luptei împotriva „dușmanilor neamului".

Evenimentul a fost unul de amploare, atrăgând atenția nu doar a susținătorilor Mișcării Legionare, ci și a presei vremii. Nunta lui Codreanu a consolidat imaginea sa de lider carismatic și a întărit legăturile între mișcarea legionară și tradițiile românești, fiind văzută de mulți ca un moment de reafirmare a valorilor naționaliste în fața provocărilor epocii.

Nunta lui Codreanu a avut loc la Focșani, într-un context politic tensionat, în care ideologiile naționaliste și fasciste căpătau din ce în ce mai multă influență. Evenimentul a fost marcat de ritualuri care subliniau legăturile profunde dintre mișcarea legionară și valorile tradiționale românești, combinate cu o puternică retorică religioasă. Nunta a fost interpretată greșit de adepții săi ca iind un simbol al unității naționale și al luptei împotriva influențelor străine.

Octavian Goga

Elevi: Soare Sorin &Ionescu Mădălin
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Octavian Goga (născut la 1 aprilie 1881, în Rășinari, Austro-Ungaria – decedat la 7 mai 1938, în Ciucea, Cluj, România) a fost o personalitate marcantă a României interbelice, atât ca poet, cât și ca politician. Deși este cunoscut pentru contribuțiile sale literare, Goga a intrat în istorie mai ales prin activitatea sa politică, caracterizată de naționalism extrem și antisemitism. În decembrie 1937, Goga a devenit prim-ministru al României, conducând un guvern care a rămas la putere doar câteva luni, dar care a avut un impact semnificativ asupra comunității evreiești din țară.

Contextul politic din acea perioadă era dominat de tensiuni etnice și naționaliste, iar Goga s-a afirmat ca un lider cu o ideologie de extremă dreaptă. Mandatul său de prim-ministru a fost marcat de implementarea unor politici antisemite dure. Printre acestea se numărau restricționarea accesului evreilor la diverse profesii și instituții, precum și promovarea unei retorici deosebit de virulente împotriva acestora.

Deși guvernul său a fost de scurtă durată, măsurile adoptate de Goga au avut consecințe profunde și au amplificat sentimentele de ură și discriminare față de evrei.

Unul dintre cele mai radicale planuri ale lui Goga a fost propunerea de a expulza cei 500.000 de evrei fără cetățenie română în Madagascar. Deși acest plan nu a fost pus în aplicare, el ilustrează gravitatea politicilor antisemite pe care guvernul său intenționa să le adopte.

Pentru comunitatea evreiască din România, perioada guvernului Goga-Cuza a fost una de mari încercări. Pe lângă restricțiile economice și profesionale impuse, evreii au fost ținta unei creșteri a violenței și a discriminării, ceea ce a contribuit la crearea unui climat social tot mai ostil.

Moștenirea politică a lui Octavian Goga este, așadar, una controversată. Deși apreciat pentru activitatea sa literară, implicarea sa politică, marcată de extremism și antisemitism, a lăsat o amprentă negativă asupra istoriei României. Politicile sale au pregătit terenul pentru persecuțiile ulterioare din timpul regimului antonescian și al Holocaustului, contribuind la intensificarea discriminării și persecuției evreilor în România interbelică. Mandatul său, deși scurt, a avut un impact de durată, reflectând o perioadă întunecată în relațiile etnice din țară.

. Goga a murit pe 7 mai 1938, la vârsta de 57 de ani, în urma unui accident vascular cerebral. Deși a fost o figură influentă în perioada interbelică, sfârșitul său a fost relativ brusc și neașteptat. În momentul morții, Goga se afla la moșia sa din Ciucea, județul Cluj, unde se retrăsese după ce guvernul său, în care a ocupat funcția de prim-ministru al României, a căzut în decembrie 1937.

Goga a fost prim-ministru doar pentru o scurtă perioadă, însă guvernarea sa a rămas notabilă pentru politicile antisemite pe care le-a promovat. După înfrângerea politică și retragerea sa din viața publică, Goga s-a confruntat cu o deteriorare a stării sale de sănătate.

Moartea lui Octavian Goga a încheiat o carieră marcată de tensiuni ideologice și de un naționalism fervent, lăsând în urmă o moștenire complexă, atât din punct de vedere cultural, cât și politic. Deși este încă apreciat pentru contribuțiile sale literare, activitatea sa politică rămâne o parte controversată a istoriei României. Goga a fost înmormântat la Ciucea, în locul care îi fusese atât de drag, unde astăzi se află un muzeu dedicat memoriei sale.

Originea Elenei Lupescu

Elev Pătrașcu Marian
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Elena Lupescu, născută în 1899 la Iași, România, a fost una dintre cele mai controversate figuri din istoria României interbelice, cunoscută mai ales pentru relația sa cu Regele Carol al II-lea. Cu o viață marcată de scandaluri și o personalitate captivantă, Elena Lupescu a devenit un simbol al intrigilor și puterii din umbră.

Elena s-a căsătorit la o vârstă fragedă cu Ion Tâmpeanu, un căpitan de artilerie din Regimentul 28 Obuziere, însă căsnicia lor a fost de scurtă durată, terminându-se printr-un divorț rapid. Aceasta a fost doar începutul unei vieți personale tumultuoase și pline de controverse. Nașii de cununie au fost Elena și Eremia Georgescu, generalul erou, ceea ce subliniază deja conexiunile ei cu figuri importante ale vremii. În 1925, viața Elenei a luat o turnură dramatică când a devenit amanta Prințului Carol, viitorul Rege Carol al II-lea. Relația lor a stârnit un scandal de proporții, dat fiind că Prințul era căsătorit și avea obligații față de familie. Elena Lupescu a devenit o prezență constantă în viața lui Carol, chiar și după ce acesta a fost încoronat ca Rege al României în 1930.

Elena Lupescu, cu părul său roșcat, ochii verzi, pielea albă și o feminitate provocatoare, a fost considerată de mulți drept definiția femeii fatale. Puterea sa asupra bărbaților, în special asupra lui Carol, a fost remarcabilă și a alimentat numeroase zvonuri și bârfe în societatea românească a vremii.

Originea evreiască a Elenei Lupescu a fost un subiect sensibil și adesea discutat în cercurile sociale ale epocii. Deși ea a fost educată într-un mediu catolic, se presupune că a învățat la pensionul Notre-Dame de Sion din Iași sau la unul dintre cele mai celebre pensionate din București, pe strada Pitar Moș, unde era educată de călugărițe germane. În mod ironic, deși provenea dintr-o familie evreiască, educația ei religioasă a fost supravegheată de călugărițe, un contrast puternic cu viața pe care avea să o ducă mai târziu.

Elena Lupescu nu a urmat o cale religioasă sau morală, având o atracție puternică pentru ofițeri și o conștientizare acută a puterii sale asupra bărbaților. De-a lungul vieții, și-a folosit farmecul pentru a obține influență și a naviga printr-o societate dominată de bărbați.

Relația sa cu Carol al II-lea a avut un impact profund asupra monarhiei românești și a influențat decisiv deciziile regelui. Carol, cucerit de farmecul ei, s-a distanțat de familie și și-a petrecut tot mai mult timp cu Elena, adesea întorcându-se în zori de la întâlnirile lor secrete. Acest lucru a ajuns în cele din urmă la urechile Reginei Maria, mama lui Carol, care a fost profund șocată de legătura dintre cei doi.

Moștenirea Elenei Lupescu rămâne una complexă. Pe de o parte, ea a fost o figură fascinantă, o femeie care a sfidat convențiile și a trăit după propriile reguli. Pe de altă parte, influența ei asupra lui Carol al II-lea și rolul său în declinul reputației monarhiei românești au făcut-o un personaj controversat, văzut de

mulți ca fiind o figură negativă în istoria României. Originea ei evreiască, combinată cu statutul său de amantă a regelui, a adăugat o dimensiune suplimentară controverselor care au înconjurat-o, reflectând tensiunile sociale și etnice din România interbelică.

Pogromul de la Iași

Elev Saulea Andrei
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Pogromul de la Iași, desfășurat între 27 și 30 iunie 1941, este unul dintre cele mai tragice episoade din istoria evreilor din România și unul dintre cele mai violente pogromuri din Europa secolului XX. Acest masacru, organizat sub regimul mareșalului Ion Antonescu, a avut loc în contextul intrării României în cel de-Al Doilea Război Mondial, ca aliat al Germaniei naziste.

Evenimentele din Iași au fost inițiate de autoritățile militare române, cu sprijinul administrației locale și al forțelor de poliție, sub pretextul că populația evreiască ar fi colaborat cu trupele sovietice. În realitate, pogromul a fost o manifestare extremă a politicii antisemite promovate de regimul Antonescu.
În zilele de 27-30 iunie 1941, evreii din Iași au fost vânați, arestați, bătuți și uciși în masă. Mii de evrei au fost adunați în curtea Chesturii de Poliție, unde mulți dintre ei au fost împușcați sau bătuți până la moarte. Supraviețuitorii au fost îmbarcați în trenuri de marfă, cunoscute sub numele de „trenurile morții”, în condiții inumane, fără apă sau aer, fiind transportați către alte localități, unde majoritatea și-au găsit sfârșitul din cauza asfixierii sau deshidratării.
Potrivit datelor oficiale românești, în cele trei zile de pogrom, 13.266 de evrei au fost uciși. Această cifră reprezintă însă doar o estimare, numărul real al victimelor fiind posibil mult mai mare. Martori oculari și supraviețuitori ai masacrului au relatat scene de o cruzime inimaginabilă, care au rămas întipărite în memoria colectivă ca un simbol al suferinței și barbariei.

Pogromul de la Iași rămâne una dintre cele mai dureroase pagini din istoria României și un exemplu cutremurător al urii rasiale care a marcat Europa în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. Evenimentele de atunci sunt un memento al pericolelor extremismului și al discriminării, subliniind necesitatea păstrării memoriei acelor vremuri pentru a preveni repetarea unor astfel de atrocități.
În acea fatidică duminică, 29 iunie 1941, mii de evrei au fost scoși din casele lor și uciși fie pe străzi, fie în curtea Chesturii de Poliție. Cei aproximativ 7.000 de supraviețuitori ai masacrului au fost încărcați în trenuri cu vagoane de vite, unul având destinația Podu Iloaiei, iar celălalt, Călărași. În aceste trenuri, supranumite „Trenurile Morții,” 60% dintre cei îmbarcați au murit, asfixiați sau deshidratați, în condiții de temperaturi extreme de peste 40 de grade.

Între 28 iunie și 5 iulie 1941, conform estimărilor, între 13.266 și 14.850 de evrei și-au pierdut viața, reprezentând aproximativ o treime din populația evreiască a orașului Iași. Această tragedie, documentată în Raportul final al Comisiei Internaționale pentru Studierea Holocaustului din România „Elie Wiesel,” este considerată cel mai mare masacru comis pe teritoriul actual al României. La această

crimă au participat armata română, polițiști, jandarmi, trupe germane staționate în Iași și chiar civili care au profitat de haos pentru a jefui și a se alătura ucigașilor.

Inițial, generalul Ion Antonescu, liderul României fasciste, a ordonat deportarea tuturor evreilor din Iași, oraș situat la mai puțin de 20 de kilometri de linia frontului în războiul declanșat de Germania împotriva Uniunii Sovietice pe 22 iunie 1941. Unii evrei au fost acuzați pe nedrept că ar fi colaborat cu inamicul, acțiuni care au fost ulterior recunoscute ca nefondate chiar de regimul Antonescu în 1944. În ciuda acestui fapt, ordinul lui Antonescu a dus la un genocid de proporții, care a devenit primul mare masacru al Holocaustului după începerea războiului împotriva Uniunii Sovietice.

De-a lungul anilor, s-au adus numeroase omagii victimelor și s-au analizat faptele criminale ale autorilor. Cu toate acestea, mai puțin s-a discutat despre cei câțiva români care, cu prețul vieții lor, au încercat să salveze evrei de la moartea iminentă. Un astfel de exemplu este **Viorica Agarici**, președinta Crucii Roșii din orașul Roman, care în noaptea de 2 spre 3 iulie 1941 a intervenit pentru a salva evrei dintr-un tren al morții. Datorită insistențelor ei, trenul a fost oprit, iar supraviețuitorii au primit apă și hrană, fiind astfel salvați de la o moarte sigură.

Altă persoană remarcabilă este **Elisabeta Nicopoi**, o tânără de 21 de ani din Iași care a avertizat și ascuns mai mulți evrei, inclusiv familia Strul, salvându-i de la pogrom. De asemenea, **Dumitru**

Beceanu, un farmacist din Iași, a continuat să angajeze farmaciști evrei în ciuda legilor antisemite, protejându-i astfel de persecuțiile vremii.

Aceste acte de curaj și umanitate reprezintă o rază de lumină într-una dintre cele mai întunecate perioade ale istoriei României, amintindu-ne că, chiar și în cele mai cumplite momente, au existat oameni dispuși să facă binele.

Pogromul de la Iași a fost, inițiat de generalul Ion Antonescu, secondat de autoritățile publice locale, împotriva cetățenilor de etnie evreiască din orașul Iași.

Surse:
https://www.iasi1941.com/, accesat la 12 martie 2024
https://www.inshr-ew.ro/wp-content/uploads/2020/04/INSHR-EW-povestideviata-Pogromul-de-la-Iasi.pdf, accesat la 12 martie 2024

Perioada Comunistă în România

Elevă Niță Alexandra Gabriela
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă în România a durat de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial până în decembrie 1989, când Revoluția Română a dus la căderea regimului comunist. Această perioadă a fost marcată de schimbări sociale, economice și politice majore, influențate în mare măsură de Uniunea Sovietică și ideologia comunistă.

Etapele Perioadei Comuniste

1. Preluarea Puterii (1947-1952)

În 1947, regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar România a devenit republică populară.

- Partidul Comunist Român (PCR) a preluat controlul complet al țării, implementând naționalizarea industriei și colectivizarea agriculturii.

2. Regimul Gheorghe Gheorghiu-Dej (1952-1965)

- Gheorghiu-Dej a fost liderul PCR și al țării în această perioadă, caracterizată de represiuni politice și industrializare forțată.
- Colectivizarea agriculturii a fost finalizată, iar industria a fost dezvoltată rapid, în conformitate cu modelul sovietic.

3. Regimul Nicolae Ceaușescu (1965-1989)

- Nicolae Ceaușescu a preluat conducerea după moartea lui Gheorghiu-Dej și a continuat politica de industrializare.
- După o perioadă de deschidere în anii ,60 și ,70, regimul a devenit din ce în ce mai autoritar și centrat pe cultul personalității lui Ceaușescu.
- Politicile economice au dus la acumularea unei datorii externe masive, iar în anii ,80, măsurile de austeritate au deteriorat dramatic nivelul de trai al populației.

4. Revoluția din Decembrie 1989

Nemulțumirile acumulate au dus la proteste masive, care au culminat cu căderea regimului comunist. Nicolae și Elena Ceaușescu au fost arestați, judecați sumar și executați pe 25 decembrie 1989.

Caracteristici ale Perioadei Comuniste:

- Control Politic și Represiune: Partidul Comunist a deținut monopolul asupra vieții politice, iar Securitatea a supravegheat și reprimat orice formă de opoziție;
- Propaganda:Regimul a folosit pe larg propaganda pentru a promova realizările socialismului și cultul personalității liderilor;
- Economie Planificată a României a fost strict controlată de stat, cu planuri cincinale vizând dezvoltarea rapidă a industriei și agriculturii colectivizate.

Comunismul

Elevă Puiu Denisa Mihaela
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Comunismul este un regim dictatorial, un sistem socio-politic și economic care își propune să creeze o societate fără clase, în care mijloacele de producție sunt deținute și controlate de comunitate ca un întreg.

Originea Teoretică îl indică pe Karl Marx și Friedrich Engels ca fondatori. Ei au scris „Manifestul Partidului Comunist” în 1848.Materialismul istoric: Teoria lor susține că dezvoltarea istorică este determinată de conflictele de clasă dintre proletariat și burghezie.

Etapele dezvoltării: După revoluția proletară, capitalismul ar trebui să fie înlocuit de socialism (statul deține mijloacele de producție) și, în cele din urmă, de comunism (societate fără stat și clase)

Prima implementare majoră a comunismului, Revoluția bolșevică din Rusia, din 1917, condusă de Vladimir Lenin, a dus la formarea Uniunii Sovietice.Extinderea globală. După al Doilea Război Mondial, comunismul s-a răspândit în Europa de Est, Asia (China, Vietnam, Coreea de Nord) și America Latină (Cuba). Mijloacele de producție sunt deținute de comunitate, deci de către stat, nu putea exista proprietate privată.

Economiile comuniste erau planificate de stat. Concomitent multe state comuniste au fost guvernate de regimuri autoritare, cu restricții asupra libertăților individuale. Deși au existat îmbunătățiri sociale și industrializare rapidă, problemele economice și politice au fost frecvente.

Comunismul a avut un impact semnificativ asupra istoriei mondiale, modelând politica și economia multor națiuni de-a lungul secolului XX.

Comunismul în România: Istorie și impact

Elev Popa Dragoș Ionuț
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Comunismul a jucat un rol crucial în istoria României din secolul XX, având un impact profund asupra structurii politice, economice și sociale a țării. Regimul comunist din România a început după al Doilea Război Mondial și a durat până în 1989, când revoluția anticomunistă a dus la căderea regimului.

După al Doilea Război Mondial, România a intrat în sfera de influență a Uniunii Sovietice. În 1947, regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar România a fost proclamată Republică Populară. Partidul Comunist Român (PCR) a preluat controlul total al țării, începând un proces intens de sovietizare.

Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost primul lider comunist al României, conducând partidul și țara din 1947 până în 1965. Sub conducerea sa, România a trecut printr-un proces de industrializare forțată și colectivizare agricolă, inspirat de modelul sovietic. Această perioadă a fost marcată de represiune politică, arestări și procese politice, precum și de înființarea unor lagăre de muncă pentru deținuții politici.

După moartea lui Gheorghiu-Dej, Nicolae Ceaușescu a devenit liderul PCR și președintele României în 1965. Inițial, Ceaușescu a fost perceput ca un reformator, adoptând o politică externă mai independentă față de Uniunea Sovietică și condamnând invazia Cehoslovaciei din 1968. Cu toate acestea, regimul său a devenit rapid unul dintre cele mai represive și totalitare din blocul estic.

Sub conducerea lui Ceaușescu, România a continuat politica de industrializare intensivă și a inițiat proiecte grandioase de dezvoltare, deseori fără a ține cont de costurile umane și economice.

Programul de sistematizare rurală a dus la demolarea multor sate și relocarea forțată a populației.

Epoca Ceaușescu a fost caracterizată de un cult al personalității fără precedent. Propaganda oficială îl prezenta pe Ceaușescu și pe soția sa, Elena, ca fiind salvatorii națiunii. Regimul a supravegheat strict viața cetățenilor, Securitatea (poliția secretă) devenind un instrument de opresiune omniprezent.

În anii '80, România s-a confruntat cu o criză economică severă, cauzată de politicile economice ale lui Ceaușescu, care au inclus plata anticipată a datoriei externe cu prețul sacrificării bunăstării populației. Penuria de alimente, combustibil și bunuri de larg consum a dus la o nemulțumire generalizată.

Revoluția din decembrie 1989 a marcat sfârșitul regimului comunist din România. Protestele au început la Timișoara și s-au extins rapid în toată țara. În fața revoltei populare, regimul Ceaușescu s-a prăbușit, iar

Nicolae și Elena Ceaușescu au fost capturați, judecați și executați pe 25 decembrie 1989.

Comunismul a lăsat o amprentă profundă asupra României, cu efecte de durată asupra structurii economice, sociale și politice a țării. Tranziția către democrație și economie de piață a fost dificilă, dar România a reușit să facă progrese semnificative, devenind membră a NATO în 2004 și a Uniunii Europene în 2007.

Comunismul în România

Elev Sandu Alexandru Gabriel
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

(1944-1948)

Instaurarea regimului comunist a facut parte din procesul mai amplu de impunere al regimurilor comuniste de catre Uniunea Sovietica in Europa de Est dupa incheierea celui de-al Doilea Razboi Mondial. Cauza fundamentala a comunizarii acestui spatiu romanesc si a Europei de Est dupa 1945 a fost intrarea acestui spatiu sub ocupatia militara directa a armatei sovietice. În Romania, armata sovietica a intrat mai intai ca armata inamica de ocupatie, iar dupa 23 august 1944, statutul lor s-a schimbat in armate aliate de ocupatie. In 1958 armatele sovietice s-au retras din Romania in urma unei intelegeri dintre Nichita Hrusciov si Gheorghiu Dej, seful comunistilor romani. Statutul international al Romaniei a fost stabilit prin Tratatul de Pace de la Paris din 1947 care confirma mentinerea Romaniei in sfera de influenta sovietica. Romania era considerata invinsa, iar trupele militare sovietice aveau misiunea de a impune prevederile tratatului. Regimul comunist a fost impus in Romania de catre Uniunea Sovietica prin intermediul partidului comunist local. Acesta a luat nastere in 1921 prin desprinderea comunistilor din partidul socialist. In 1924 partidul comunist a fost interzis in Romania pentru ca a pus la cale o lovitura de stat in Basarabia. Prin actul din 23 august 1944 Regele Mihai I a inlaturat regimul de dictatura al Maresalului Antonescu si a proclamat revenirea Romaniei la democratie.

Prin proclamarea revenirii la democratie dupa 23 august 1944 partidul comunist a fost acceptat in viata publica din Romania.

Instaurarea comunismului in Romania s-a facut în patru etape:

I. Instaurarea primului guvern controlat de comunisti sub conducerea lui Petru Groza la 6 martie 1945. Regele Mihai a fost obligat de reprezentantii Uniunii Sovietice in Romania sa numeasca acest guvern condus de comunisti in locul guvernului condus de generalul Nicolae Radescu. Cel mai vehement reprezentant sovietic a fost Andrei Vasinski, adjunctul Ministrului de Externe, el l-a amenintat pe rege ca daca nu numeste un guvern procomunist, multi dintre tinerii arestati de armata sovietica intre noiembrie 1944 si februarie 1945 vor fi executati, astfel comunistii au luat sub control puterea executiva (guvernul).

II. Alegerile generale din noiembrie 1946 s-au desfasurat intr-un climat de teroare creat de fortele comuniste si aliatii lor. Comunistii stiau ca au putini simpatizanti si au recurs la intimidarea electoratului democratic pentru a nu se prezenta la vot. Au aplicat si strategia falsificarii rezultatelor alegerilor la nivel central prin influenta directa a comisiei centrale. Prin urmare, aceasta a anuntat victoria aliantei comuniste (Blocul Partidelor Democratice cu peste 70% din voturi). In realitate alegerile au fost castigate de P.N.T. cu 78%. Astfel comunistii au luat sub autoritate puterea legislativa (parlamentul).

III. Distrugerea partidelor democratice (P.N.L., P.N.T. si P.S.D.). In 1947 a fost declansat un proces impotriva conducatorilor P.N.T.-ului. Membrii si simpatizantii P.N.T. au fost persecutati si arestati de catre comunisti.

IV. La 30 decembrie 1947, autoritatea comunista, in frunte cu Gheorghiu Dej si Petru Groza l-au fortat pe regele Mihai I sa semneze un act de abdicare. Regele a fost amenintat cu moartea si santajat cu executarea unui numar mare de detinuti politici aflati in inchisori, arestati in perioada 1945-1946. Regelui i-a fost permisa plecarea sa impreuna cu mama sa si cativa apropiati. In aceeasi zi, autoritatatile comuniste au proclamat Republica Populara Romana.

Gheorghe Gheorghiu-Dej, ales prim-secretar al partidului comunist in octombrie 1945, ulterior conducator al partidului unic pana la moartea sa in 1965, a fost, dupa modelul politic reprezentat de Stalin, un conducator autoritar, intolerant cu orice forma de opozitie. Regimul Dej a cunoscut trei etape principale ale luptei in interiorul partidului. **Regimul Gheorghe Gheorghiu-Dej se caracterizeaza:**

- Aplicarea modelului sovietic – sovietizarea societatii, a economiei si a culturii pe principiul luptei de clasa, supravegherea institutiilor, nationalizarea si colectivizarea si un fenomen de rusificare, insemnand cultura rusa si limba rusa ca singura limba straina.
- Subordonarea totala fata de Uniunea Sovietica realizata prin: consilierii sovietici prezenti in toate ministerele, armata rosie, sovietica de ocupatie, care devine armata aliata pana in 1958 cand s-au retras in urma unei intelegeri dintre Dej si Hrusciov si SOVROMURILE, societati mixte, romano-sovietice, prin care Romania era exploatata economic, desfiintate in 1955 si 1956, dupa ce datoria Romaniei a fost achitata.
- Guvernarea prin teroare si institutii de represiune – securitatea (politia politica), militia (inlocuia politia), justitia si armata.

- Lupta pentru putere la nivelul conducerii partidului. In 1948 are loc inlaturarea lui Lucretiu Patrascan, arestat pentru deviatie nationalista, era un intelectual de o alta statura morala eclipsandu-i pe ceilalti. In 1954 a fost judecat si condamnat la moarte pentru ca Dej se temea sa nu fie reabilitat si sa-l inlocuiasca. In 1952 este inlaturat cel mai puternic grup de rival Ana Pauker, T. Georgescu si V. Luca, insa Pauker a fost scoasa din functie, nu si inchisa ca si ceilalti. In 1957 grupul lui Iosif Chisinevski și Miron Constantinescu este arestat.
- Schimbarea atitudinii fata de Uniunea Sovietica dupa 1960 pentru a incerca o promovare a atitudinii de autonomie pentru egalitatea regimurilor comuniste in lume. Declaratia P.M.R. din 1964 care enunta principiile egalitatii si de a-si urma propriul drum in formarea regimului comunist. Ceausescu va urma aceleasi principii.

Etapa regimului Nicolae Ceausescu (1965-1989).

Venirea noului lider la conducerea partidului unic a fost bine primita de societatea romaneasca: Ceasusescu era recunoscut ca unul dintre cei mai fideli discipoli ai lui Dej si era de asteptat continuarea procesului de liberalizare a regimului; pe de alta parte, Ceausescu simboliza si o alta generatie ajunsa la putere.

Nicolae Ceausescu a atins apogeul popularitatii sale interne cat, mai ales, si externe in 1968 cand, vorbind in numele partidului si statului, dar si al natiunii romane, condamna in termeni duri interventia trupelor Tratatului de la Varsovia impotriva reformelor politice in curs din Cehoslovacia (interventie la care Romania nu participa). Aceasta opozitie (manevra abila ce-i asigura dominatia interna pentru 25 de ani), ca si alte decizii de politica externa opuse liniei comune a statelor comuniste l-au transformat pe viitorul dictator , din perspectiva tarilor occdidentale, intr-un lider regional important, o fisura in monolitul comunist est-european. In martie 1974, Nicolae Ceausescu devine primul presedinte din istoria republicii (iar titulatura statului se schimba din Republica Populara Romania in Republica Socialista Romania), cu un ceremonial ce aminteste mai mult de incoronarea unui rege.

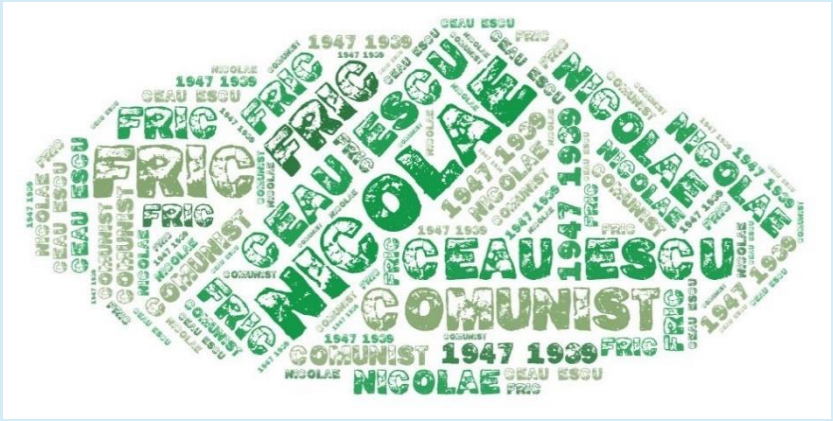
Regimul Ceausescu a devenit din ce in ce mai nepopular pe plan intern in anii ’80, pe masura deprecierii conditiilor de trai oferite populatiei si punerii in practica a unor proiecte costisitoare, precum achitarea in termen scurt a datoriei externe a tarii (realizata, cu mari sacrificii ale populatiei, in martie 1989), sistematizarea satelor, construirea noilor “centre civice” ale oraselor, etc. In paralel, pe plan extern, prestigiul lui Ceasescu a intrat in declin, mai ales dupa 1985, o data cu reformele incurajate in Europa de Est de noul lider sovietic Mihail Gorbaciov. Refuzul lui de a admite reformarea politica a partidului, ca si hotararea sa de a izola din ce in ce mai mult Romania de restul lumii l-au transformat, in preajma caderii regimului sau, in ultimul lider de tip stalinist al Europei .

Contradictiile industrializarii, realizari si esecuri (1948-1989)

Industrializarea a fost o problema esentiala pentru regimul comunist. Planul de stat lansat la 24 decembrie 1948 urmarea realizarea a cinci obiective: dezvoltarea extensiva, autarhia economica, planul central si planificarea, investitii masive in industria grea in defavoarea celei de consum si sovietizarea industriei romanesti.

Nationalizarea proprietatilor in iunie 1948 si inceputul procesului de colectivizare in martie 1949 au facut din stat singurul detinator de resurse, care puteau fi astfel directionate spre accelerarea

dezvoltarii industriale. In primii ani de “democratie populara”, subordonarea economica fata de URSS a impiedicat statul sa dispuna eficient de resurse. Ocupatia economica sovietica consta in: plata datoriilor de razboi si existenta Sovromurilor, companii mixte romano-sovietice care intre anii 1945 si 1956 functionau exclusiv in profitul URSS. In consecinta, programul de modernizare rapida, lansat dupa 1948, a fost un esec. Dupa 1970, Ceasuescu a accentuat rata de dezvoltare a industriei fara a tine cont de indicatorii economici reali. Acestia au fost supliniti de un dirijism economic absolut. Cresterea prevederilor planului cincinal 1976-1980 a fost primul esec al acestei politici.

Colectivizarea si impactul asupra satului romanesc (1948-1962).

Regimul comunist a reusit intre 1945 si 1949 sa aduca sub controlul sau populatia urbana. Lumea rurala, reprezentand 76,5% din populatie, se afla insa relativ in afara limitelor acestui control. Metodele uzitate pentru infiintarea Gospodariilor Agricole Colective mergeau de la brutalitati, confiscari, arestari, deportari până la corupere, campanii de presa și izolare.

Crimele comise de regimul comunist

O analiză detaliată a crimelor comise de regimul comunist în România a fost făcută de Comisia Prezidetială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România creată de presedintia României în aprilie 2006, care a elaborat un raport cunoscut de publicul mai larg sub numele de „Raportul Tismăneanu” în România instaurarea comunismului a afectat foarte mult dezvoltarea statului. Acest regim totalitar și-a lăsat amprenta chiar până-n zilele noastre. Viata populației a fost afectata și ea de către comunism. Conditiile grele de trai din acea perioada au rămas ca un coșmar în mintea celor care le-au întâlnit

Perioada Comunismului

Elev Costache Iulian Florinel
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunismului în România, care a durat din 1947 până în 1989, a fost una dintre cele mai semnificative și controversate etape din istoria țării. Regimul comunist, instaurat sub influența Uniunii Sovietice, a transformat profund structura politică, economică și socială a României. Acest articol își propune să analizeze principalele caracteristici ale acestei perioade, impactul asupra populației și evenimentele care au condus la prăbușirea regimului.

După al Doilea Război Mondial, România a intrat sub influența directă a Uniunii Sovietice. În 1947, Regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar Partidul Comunist Român (PCR) a preluat puterea, proclamând Republica Populară Română. Primii ani ai regimului comunist au fost marcați de naționalizări masive, colectivizarea agriculturii și epurări politice.

Regimul comunist român a fost caracterizat printr-un control strict al PCR asupra tuturor aspectelor vieții. Opozanții regimului erau adesea închiși, persecutați sau eliminați. Securitatea, poliția secretă, a jucat un rol esențial în menținerea ordinii și a controlului prin supravegherea și intimidarea populației.

Politica economică a regimului a inclus naționalizarea industriilor și a proprietăților private, precum și colectivizarea forțată a agriculturii. În ciuda unor inițiale succese industriale, aceste măsuri au dus la ineficiență economică, corupție și penurie de bunuri. Planificarea centralizată a economiei s-a dovedit a fi ineficientă și a generat o stagnare economică profundă.

Viața de zi cu zi în România comunistă era marcată de lipsuri materiale, propaganda omniprezentă și restricții severe asupra libertății de exprimare și mișcare. Pe măsură ce regimul a încercat să creeze un „om nou" prin educație și cultură controlate, realitatea cotidiană a fost dominată de frică și lipsuri.

Comunismul

Elev Ileana Georgian Daniel
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Comunismul s-a conturat în secolul al XIX-lea, Karl Marx fiind cel care a pus bazele acestei ideologiei. Karl Marx și Friedrich Engels au scris „Manifestul Partidului Comunist" care expune o nouă concepţie despre lume. Comunismul promovează lupta de clasă şi rolul istoric revoluţionar al proletariatului. Lucrările lui Karl Marx au reprezentat pentru lumea comunistă primele manuale de „Istorie a comunismului". Principiile enunțate de Marx au stat la baza gândirii socialiste din Rusia. A urmat Lenin care a participat intens la extinderea mişcării revoluţionare de stânga.

Leagănul comunismului

Începând cu 1917, Rusia a îmbrățișat regimul comunist. Revoluția Bolșevică a stat la baza instaurării acestuia. Lenin a reușit să înlăture regimul țarist și să transforme Rusia în cel mai puteric stat comunist din Europa. După Revoluția Bolșevică, Rusia a abandonat lupta alături de Antanta, ieșind din Primul Război Mondial. Lenin a creat URSS, stat ce avea să domine puternic perioada postbelică. În contextul celui de-al Doilea Război Mondial, comunismul s-a extins în mai multe state din lume. Preluarea puterii de către Stalin a dus la crearea unei țări unde crima împotriva adversarilor era

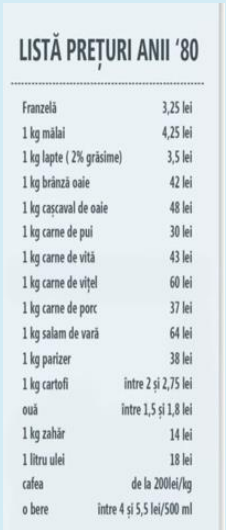
literă de lege. După venirea la putere a lui Gorbaciov, cursul politicii rusești s-a schimat, fiind mult mai moderată. Acest fapt s-a simțit atât în URSS cât și în alte state comuniste din Europa.

Răspândirea comunismului în lume

După cel de-al Doilea Război Mondial și victoria URSS alături de Națiunile Unite, Stalin a impus comunismul în mai multe state din Europa: România, Albania, Cehoslovacia, Iugoslavia, Bulgaria, Ungaria, RDG, Polonia. Treptat, comunismul s-a instaurat și în alte state din afara continentului european, precum China, Coreea de Nord, Vietnam, Cuba, Laos. Stalin a reușit să impună regimul comunist și să subjuge state din lume din punct de vedere economic și politic. Acest aspect a dus la declanșarea **Războiului Rece**, adică tensiuni între SUA și URSS, tocmai pe fondul acestei extinderi puternice a comunismului. SUA a gândit diferite planuri de ajutorare a mai multor state afectate de război, urmărind evitarea răspândirii comunismului. În toate statele din blocul socialist sovietic s-a preluat modelul URSS unde teroarea și represiunea erau căi de organizarea a acestora.

Viața cotidiană în perioada comunistă

Elevă Sandu Adriana Gabriela
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

LISTĂ PREȚURI ANII '80

Franzelă	3,25 lei
1 kg mălai	4,25 lei
1 kg lapte (2% grăsime)	3,5 lei
1 kg brânză oaie	42 lei
1 kg caşcaval de oaie	48 lei
1 kg carne de pui	30 lei
1 kg carne de vită	43 lei
1 kg carne de viţel	60 lei
1 kg carne de porc	37 lei
1 kg salam de vară	64 lei
1 kg parizer	38 lei
1 kg cartofi	intre 2 şi 2,75 lei
ouă	intre 1,5 şi 1,8 lei
1 kg zahăr	14 lei
1 litru ulei	18 lei
cafea	de la 200lei/kg
o bere	intre 4 şi 5,5 lei/500 ml

În perioada comunista, oamenii au trait experiente traumatizante, iar Romania de atunci
era o lume cu alte valori.Pe parcursul lucrarii voi relata spusele celor care au suferit in comunism cei care au fost supusi unor atrocitati fara precedent, dar si spusele celor care au avut de castigat pe plan profesional si nu numai.

Proletari din toate țările, uniți-vă!
UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST
CARNET DE MEMBRU
Nr. 1357392
Numele
Prenumele
Data nașterii
Data primirii în U.T.C.
Orașenesc
Semnătura personală
Data 10.III.

COTIZAȚII PE ANUL 19 86

Luna	Cotizația	Semnătura secretarului organizației de bază
Ian.		
Febr.		
Mart.		
April.		
Mai		
Iunie		
Iulie		
Aug.		
Sept.		
Oct.	0,50	
Nov.	0,50	
Dec.	0,50	

Elevii nu mergeau la ore și apoi veneau acasă așa cum se întâmplă azi, ci aveau o mulțime de alte activități care presupuneau adesea munca fizică.

Uniforma era obligatoriu, iar carnetul de note era cu totul altfel.

Salariul mediu net era în 1989 în jur de 3.063 lei, potrivit Ministerului Muncii.

Acum este de 4.692 de lei - valoarea din octombrie 2023, conform INS. Ce se putea cumpăra cu acești bani? Decretul din 42 1982

Coadă la cumpărături

stabilea următoarele prețuri la alimentele de bază. Unele prețuri rivalizează cu cele din ziua de azi. Majoritatea alimentelor din această listă erau însă de negăsit
Cetățenii erau obligați să se adreseze unii altora cu apelativul "tovarășe" Pentru orice călătorie în afara României, inclusiv pentru burse de studiu, era necesar avizul Securității pentru a obține pasaportul, legislația fiind foarte strictă.

Perioada Comunistă

Elevă Iosif Cristina
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunismului a fost un interval de timp în istoria României caracterizat de dominația Partidului Comunist Român (PCR), între anii 1947 și 1989. Aceasta a fost marcată de schimbări majore în structura politică, economică și socială a țării.
Comunismul a ajuns la putere în România după cel de-al Doilea Război Mondial, pe fondul influenței sovietice extinse în Europa de Est. În 1947, Regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar România a fost declarată republică populară.

PCR a avut un control total asupra guvernului și societății. Primul lider comunist al României a fost Gheorghe Gheorghiu-Dej, urmat de Nicolae Ceaușescu în 1965.Sistemul era marcat de o centralizare strictă a puterii, cultul personalității în jurul liderilor și o represiune dură a opoziției politice.Economie:Regimul a implementat o economie planificată centralizat, axată pe industrializare rapidă și colectivizarea agriculturii.Proiectele industriale grandioase au dus la dezvoltarea unor mari complexe industriale, însă adesea fără a lua în considerare eficiența economică sau impactul asupra mediului.Societate și Represiune:Libertățile civile și politice au fost restricționate sever. Securitatea, poliția secretă, supraveghea și reprima orice formă de disidență. Existau restricții asupra libertății de exprimare, cenzură extinsă și control asupra mass-media.

Perioada de conducere a lui Nicolae Ceaușescu (1965-1989) este cunoscută pentru politicile sale autarhice și

pentru cultul personalității. Ceaușescu a încercat să urmeze o politică externă independentă de Moscova, consolidând în același timp controlul intern. Programele sale de sistematizare urbană și rurală au avut un impact devastator asupra vieții cotidiene și a patrimoniului cultural.

Regimul comunist din România a început să se clatine în anii 1980 din cauza crizei economice, a datoriilor externe uriașe și a nemulțumirii populației. În decembrie 1989, o serie de proteste populare au culminat cu Revoluția Română. Nicolae Ceaușescu a fost înlăturat și executat, marcând sfârșitul comunismului în România.Moștenirea Comunismul. Perioada comunistă a lăsat o moștenire complexă și controversată. Transformările economice și sociale drastice, represiunea politică și trauma colectivă au avut efecte de durată asupra societății românești. Tranziția post-comunistă a fost dificilă, cu eforturi de democratizare și reforme economice continue. Această perioadă este studiată și discutată intens, fiind esențială pentru înțelegerea istoriei moderne a României.

Caracteristici principale ale perioadei comuniste în România

Elevă Pleșoi Nicoleta
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România a fost marcată de numeroase schimbări politice, economice și sociale, întinzându-se între anii 1947 și 1989. În această perioadă, România a fost condusă de Partidul Comunist Român (PCR) și a fost parte a blocului estic, influențat de Uniunea Sovietică.

1. **Naționalizarea și colectivizarea**:

- •Începând cu anul 1948, industria și băncile au fost naționalizate, iar terenurile agricole au fost colectivizate, ceea ce a dus la formarea cooperativelor agricole de producție (CAP-uri).
- •Aceste măsuri au avut un impact semnificativ asupra economiei și vieții rurale, transformând profund structura proprietății în România.

2. **Industrializarea forțată:**

- •Regimul comunist a pus un accent puternic pe industrializarea rapidă și dezvoltarea industriei grele, adesea în detrimentul altor sectoare economice.
- •Planurile cincinale au fost implementate pentru a organiza și monitoriza producția industrială și agricultură.

3. **Controlul totalitar și represiunea**:

➔ •Statul a exercitat un control strict asupra societății, cu o poliție secretă (Securitatea) care monitoriza și reprima orice opoziție.
➔ •Libertatea de exprimare, de asociere și de mișcare erau sever limitate.

4. **Cultul personalității**:
➲ •Sub conducerea lui Nicolae Ceaușescu, cultul personalității a atins cote extreme, liderul comunist fiind portretizat ca un salvator al națiunii.
➲ •Ceaușescu a adoptat o politică externă independentă față de Moscova, dar în plan intern a continuat practicile totalitare.

5. **Degradarea condițiilor de viață**:
✓ •În ultimii ani ai regimului, România a traversat o criză economică profundă, caracterizată de penurii de alimente, energie și alte bunuri de bază.
✓ •Politicile economice ale lui Ceaușescu, inclusiv plata rapidă a datoriei externe, au exacerbat situația.

Regimul comunist s-a prăbușit în decembrie 1989, ca urmare a revoltei populare, care a culminat cu procesul și execuția lui Nicolae Ceaușescu și a soției sale, Elena. Această perioadă a lăsat o amprentă profundă asupra societății românești, influențând dezvoltarea ulterioară a țării în multe aspecte.

Perioada comunistă în România

Elevă Niță Alexandra Gabriela
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România se referă la intervalul de timp dintre 1947 și 1989, când România a fost condusă de un regim comunist. Aceasta perioadă a fost marcată de o serie de transformări politice, economice și sociale majore.

În urma celui de-al Doilea Război Mondial, România a intrat în sfera de influență a Uniunii Sovietice. Regele Mihai I a fost forțat să abdice la 30 decembrie 1947, și România a fost declarată Republică Populară. Partidul Comunist Român (PCR) a preluat controlul total al țării.

Perioada Gheorghe Gheorghiu-Dej (1947-1965)

Sub conducerea lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, regimul comunist a implementat colectivizarea agriculturii și naționalizarea industriilor. Politica regimului a fost orientată spre stalinism, cu o puternică represiune a oricărei forme de opoziție. Securitatea, poliția politică a regimului, a jucat un rol crucial în menținerea controlului.

Perioada Nicolae Ceaușescu (1965-1989)

După moartea lui Gheorghiu-Dej, Nicolae Ceaușescu a devenit liderul PCR. La început, Ceaușescu a adoptat o politică de independență față de Uniunea Sovietică, ceea ce i-a adus popularitate atât pe plan intern, cât și internațional. Cu toate acestea, regimul său a devenit din ce în ce mai autoritar.

- **Cultul personalității:** Ceaușescu a dezvoltat un cult al personalității fără precedent în România, promovându-se pe sine și pe soția sa, Elena, ca fiind salvatorii națiunii.
- **Proiecte megalomanice:** Au fost inițiate proiecte grandioase, precum Casa Poporului și sistematizarea satelor, care au avut efecte devastatoare asupra economiei și populației.
- **Politica de austeritate:** Pentru a plăti datoria externă a țării, Ceaușescu a impus măsuri drastice de austeritate, care au dus la scăderea dramatică a nivelului de trai.

Regimul comunist a folosit Securitatea pentru a suprima orice opoziție. Mii de oameni au fost arestați, torturați și închiși pentru opiniile lor politice. Libertatea de exprimare și de asociere era sever restricționată.

Nemulțumirile acumulate au dus la revoluția din decembrie 1989. Aceasta a început la Timișoara și s-a răspândit rapid în toată țara. La 22 decembrie 1989, Ceaușescu și soția sa au fost arestați și, după un proces sumar, au fost executați.

Perioada comunistă a lăsat o amprentă profundă asupra României. Tranziția către democrație și economia de piață a fost dificilă și complexă, iar țara se confruntă și astăzi cu provocările moștenirii acestui regim.

Perioada comunistă din România a fost una de transformări radicale, represiune și suferință pentru mulți. Înțelegerea acestei perioade este esențială pentru a înțelege contextul istoric și social al României contemporane.

Perioada Comunismului

Elev Abagiu Cristian
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România, întinsă între 1947 și 1989, reprezintă o pagină complexă și controversată a istoriei naționale. În acest interval, România a trecut prin schimbări economice, politice și sociale profunde, sub conducerea strictă a Partidului Comunist Român (PCR). Acest articol explorează modul în care ideologia comunistă s-a transpus în realitate, impactul asupra vieții cotidiene și factorii care au dus la căderea regimului.

După cel de-Al Doilea Război Mondial, România a intrat în sfera de influență a Uniunii Sovietice. În 1947, sub presiunea sovieticilor, regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar România a fost declarată republică populară. Partidul Comunist Român a preluat puterea absolută, inițiind o serie de reforme care au schimbat fundamental structura socială și economică a țării.

Regimul comunist a implementat naționalizarea mijloacelor de producție, urmată de colectivizarea agriculturii. Aceste măsuri, menite să elimine proprietatea privată și să centralizeze economia, au avut consecințe mixte. Industrializarea forțată a adus inițial unele succese, însă planificarea centralizată și lipsa de eficiență au dus în timp la stagnare economică, penurie de produse și scăderea nivelului de trai.Politica și RepresiuneaPCR, sub conducerea lui Gheorghe Gheorghiu-Dej și mai târziu a lui Nicolae Ceaușescu, a instituit un regim totalitar, bazat pe controlul strict al societății. Securitatea, poliția secretă, a fost instrumentul principal de represiune, supraveghind, intimidând și eliminând orice formă de opoziție. Libertatea de exprimare era drastic limitată, iar propaganda de stat domina toate aspectele vieții publice.

Pentru cetățeanul de rând, viața sub regimul comunist era marcată de lipsuri și restricții. Cozi interminabile pentru produse de bază, raționalizarea alimentelor și restricțiile severe asupra circulației și informației defineau cotidianul. În același timp, regimul promova o imagine idealizată a societății, în care realizările muncitorești și progresul industrial erau exagerate.

Nemulțumirile sociale și economice acumulate de-a lungul decadelor au culminat în revoluția din decembrie 1989. Începând cu protestele de la Timișoara și extinzându-se rapid în toată țara, revolta populară a dus la prăbușirea regimului comunist și la execuția soților Ceaușescu. Revoluția a marcat sfârșitul a peste patru decenii de dictatură și a deschis calea către democrație și economia de piață.Impactul și Moștenirea ComunismuluiPerioada comunistă a lăsat urme adânci în societatea românească. În timp ce unele realizări economice și infrastructurale sunt recunoscute, costul uman și social al regimului a fost imens. Memoria colectivă a perioadei comuniste este marcată de traume, dar și de eforturi continue de reconciliere și înțelegere a trecutului.

Perioada comunistă din România reprezintă un capitol complex al istoriei, caracterizat prin contraste între ideologia promovată de regim și realitățile cotidiene trăite de populație. Studierea acestei perioade este esențială pentru înțelegerea evoluției socio-politice a României și pentru construirea unui viitor mai transparent și democratic.

Mărturii din comunism

Elevă Buric Iolanda Aurora
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

În perioada comunistă din România, viața era dificilă, iar salariile erau mici. Fiecare român trebuia să respecte președintele și să nu vorbească de rău sau să se răscoale împotriva acestuia, deoarece risca să fie închis.

Cetățenii primeau mâncarea raționalizată, iar absolvenții de școală erau angajați în industrie și primeau case în care să locuiască. La 1 Mai, toți cetățenii se duceau la București și defilau pentru Conducătorul Nicolae Ceaușescu.

Școala în perioada comunismului era diferită de cea din zilele noastre. În sălile de clasă era prezent portretul conducătorului Nicolae Ceaușescu. În acea perioadă, elevii dădeau examene de treaptă în fiecare an.

Închisoarea din Pitești era cea mai periculoasă închisoare din perioada comunismului. Era cunoscută sub denumirea de Experimentul Pitești sau Fenomenul Pitești, unde prizonierii erau legați de o roată, nu primeau mâncare, iar paturile din celule erau ridicate, astfel că prizonierii stăteau în apă și erau spălați cu furtunul.

Nemulțumirile acumulate de-a lungul decadelor au culminat în decembrie 1989, când o serie de proteste populare au dus la prăbușirea regimului comunist. Revoluția din 1989, începută la Timișoara și extinsă rapid în întreaga țară, a culminat cu execuția soților Ceaușescu. Aceasta a marcat sfârșitul dictaturii și începutul tranziției României spre democrație și economie de piață.

Comunismul și opinia publică actuală

Elevă Iorga Teodora
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Elevii nu mergeau la ore și apoi veneau acasă așa cum se întâmplă astăzi, ci aveau o mulțime de alte activități care presupuneau adesea muncă fizică. Uniformele erau obligatorii, iar carnetul de note arăta cu totul altfel. Școlile erau strâns controlate de Partidul Comunist, iar educația era modelată conform ideologiei oficiale.

Uniformele școlare standardizate erau nu doar îmbrăcăminte, ci și simboluri ale egalității sociale promovate de regim.

Cu embleme ce purtau stema comunistă, aceste uniforme erau menite să arate subordonarea școlilor față de direcțiile impuse de ideologia oficială. În același timp, disciplinele stricte și sancțiunile severe pentru nereguli erau normale. **Activitățile extrașcolare** erau, de asemenea, controlate politic, având ca scop promovarea valorilor comuniste.

Atât cluburile sportive, cât și activitățile artistice erau direcționate către servirea obiectivelor economice și industriale ale statului. Sistemul de învățământ acorda o atenție deosebită educației tehnice și profesionale. Elevii erau îndrumați să-și aleagă cariere care să contribuie la dezvoltarea economică a țării.

Cât despre organizare, exista un sistem bine pus la punct. „Șoimii patriei” erau copiii preșcolari și școlari, cu vârste cuprinse între 4 și 7 ani. Organizația Șoimii patriei a fost înființată în anul 1976 și voia să educe moral și civil copiii, în spiritul „umanismului, al dragostei și al respectului de patrie și popor, față de Partidul Comunist Român”.

Perioada comunistă în România (1947-1989)

Elevă Tistuleasa Iuliana Marinela
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România este o epocă istorică marcată de transformări profunde ale societății românești. Începută oficial în 1947, când România a fost declarată republică populară, și încheiată în decembrie 1989, odată cu Revoluția Română, această perioadă a avut un impact semnificativ asupra dezvoltării politice, economice și sociale a țării.

În urma celui de-Al Doilea Război Mondial, România a intrat în sfera de influență sovietică. La 30 decembrie 1947, Regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar România a devenit Republica Populară Română, ulterior redenumită Republica Socialistă România în 1965.

Partidul Comunist Român (PCR) a preluat controlul total asupra statului, sub conducerea inițială a lui Gheorghe Gheorghiu-Dej și, ulterior, a lui Nicolae Ceaușescu. PCR a monopolizat puterea politică, eliminând opoziția și instaurând un regim autoritar.

În această perioadă, România a trecut printr-o serie de reforme economice bazate pe modelul sovietic, inclusiv naționalizarea mijloacelor de producție și colectivizarea agriculturii. Industrializarea forțată a fost un alt pilon al politicii economice, cu accent pe dezvoltarea industriei grele.

Regimul comunist a impus schimbări semnificative în viața socială a românilor. Educația și cultura au fost folosite ca instrumente de propagandă, iar libertatea de exprimare a fost restrânsă drastic. De asemenea, regimul a urmărit crearea unei societăți egalitare prin redistribuirea resurselor și prin politicile sociale implementate.

Un aspect definitoriu al perioadei comuniste a fost represiunea politică. Securitatea, poliția politică a regimului, a supravegheat și a reprimat orice formă de opoziție. Zeci de mii de persoane au fost arestate, încarcerate sau deportate pentru convingerile lor politice.

În 1965, Nicolae Ceaușescu a preluat conducerea PCR, iar regimul a intrat într-o nouă fază. Ceaușescu a promovat o politică de independență față de Uniunea Sovietică și a încercat să îmbunătățească relațiile cu Occidentul. Totuși, regimul său a devenit din ce în ce mai autoritar și represiv, culminând cu

politicile de austeritate severe din anii ,80, menite să reducă datoria externă a țării.Nemulțumirile populare acumulate pe parcursul decadelor au explodat în decembrie 1989, când au avut loc proteste masive în Timișoara, București și alte orașe mari. Revoluția a dus la prăbușirea regimului comunist și la execuția lui Nicolae Ceaușescu și a soției sale, Elena, marcând sfârșitul perioadei comuniste în România.

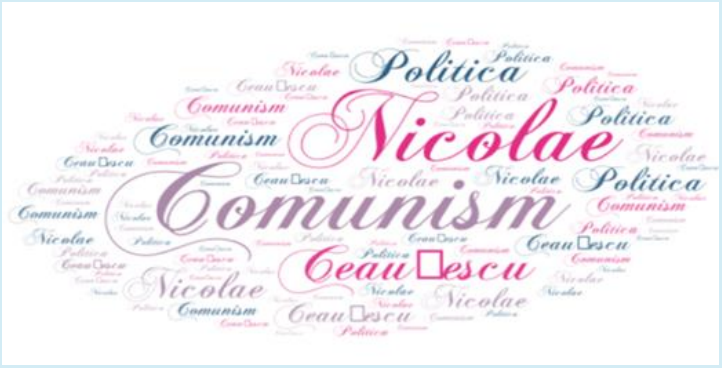
Perioada comunistă a lăsat o amprentă profundă asupra României, influențând evoluția politică, economică și socială a țării. Deși a avut unele realizări în domeniul industrializării și al educației, regimul a fost caracterizat de represiune, lipsuri economice și restrângerea libertăților individuale. Revoluția din 1989 a deschis calea către tranziția la democrație și economia de piață, schimbări ce continuă să modeleze România modernă.

Perioada comunistă din România

Elevă Grejdan Madalina Iuliana
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România a început în 1947 și a durat până în 1989, marcând una dintre cele mai întunecate și controversate epoci din istoria modernă a țării. Regimul comunist a fost instaurat după al Doilea Război Mondial, când România a devenit parte a sferei de influență sovietice. Această perioadă este caracterizată prin transformări economice și sociale radicale, control politic strict și suprimarea drepturilor fundamentale ale omului.

După al Doilea Război Mondial, România a intrat sub influența Uniunii Sovietice. În 1947, regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar România a fost proclamată republică populară. Gheorghe Gheorghiu-Dej a devenit primul lider comunist al României, urmat de Nicolae Ceaușescu în 1965. Ceaușescu a rămas la putere până la revoluția din decembrie 1989.

Partidul Comunist Român (PCR) a monopolizat puterea politică, desființând toate celelalte partide și instaurând un regim totalitar. Prin Securitate, temuta poliție secretă, regimul supraveghea și reprima orice formă de opoziție. Libertatea de exprimare, de asociere și de mișcare erau grav restricționate, iar propaganda comunistă era omniprezentă.

Economia României sub regimul comunist a fost caracterizată de planificare centralizată și naționalizarea mijloacelor de producție. Industria grea a fost prioritizată în detrimentul agriculturii și al bunurilor de consum. Programele de industrializare forțată și colectivizare agricolă au avut un impact

devastator asupra economiei și societății, ducând la penurie de alimente și bunuri esențiale și la scăderea nivelului de trai.

Cultura a fost puternic controlată și instrumentalizată pentru a servi interesele regimului. Artiștii, scriitorii și intelectualii care nu se conformau ideologiei comuniste erau cenzurați, persecutați sau exilați. Propaganda comunistă glorifica realizările regimului și cultul personalității liderilor, în special al lui Ceaușescu.

Deși regimul a folosit teroarea pentru a menține controlul, au existat forme de rezistență și disidență. În anii '70 și '80, disidenți precum Paul Goma și Doina Cornea au început să critice deschis regimul, deși riscurile erau enorme. La nivel internațional, România a devenit din ce în ce mai izolată, iar nemulțumirile populației au crescut.

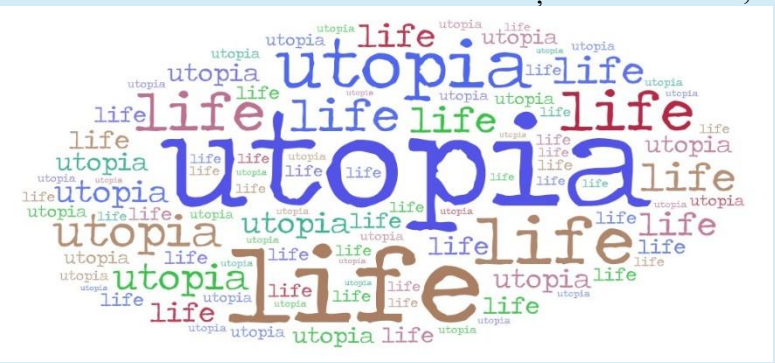
Culminând cu revoluția din decembrie 1989, regimul comunist a fost răsturnat. Protestele au început în Timișoara și s-au extins rapid în toată țara. Pe 22 decembrie 1989, Ceaușescu a fugit din București, dar a fost capturat și executat câteva zile mai târziu. România a început astfel tranziția către democrație și economie de piață.

Perioada comunistă din România a lăsat o amprentă profundă asupra societății, economiei și politicii țării. Deși regimul a căutat să transforme radical țara, rezultatele au fost adesea dezastruoase, iar suferințele îndurate de populație au fost imense. Revoluția din 1989 a marcat sfârșitul unei epoci și începutul unui nou capitol în istoria României.

Utopia stil de viață

Elev Drăgan Leontin
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Toți oamenii trăiesc în armonie, pace și prosperitate. Într-o lume utopică, valorile precum egalitatea, justiția și respectul reciproc sunt fundamentale. Oamenii trăiesc în comunități interconectate, în care colaborarea și solidaritatea sunt la ordinea zilei. Educația și Utopia ca stil de viață este un concept fascinant care ne invită să visăm la un viitor ideal, în care la resurse sunt universale, iar mediul înconjurător este protejat și respectat. Într-o utopie, fiecare individ are posibilitatea de a-și urmări pasiunile și de a-și dezvolta potențialul într-un mediu lipsit de constrângeri și inegalități.

Comunicarea deschisă și dialogul sunt promovate, iar conflictele sunt rezolvate prin intermediul dialogului și înțelegerii reciproce. În această lume ideală, fiecare persoană contribuie la binele comun și se bucură de o viață împlinită și fericită. Cu toate acestea, utopia ca stil de viață poate părea uneori un vis îndepărtat, dat fiind complexitatea și diversitatea umană. Cu toate acestea, visul unei lumi utopice ne poate inspira să ne străduim să creăm un mediu mai bun și mai echitabil pentru toți. Prin promovarea valorilor de respect, înțelegere și colaborare, putem contribui la construirea unei societăți mai armonioase și mai empatică. Așadar, să visăm împreună la o lume mai bună și să ne străduim să o construim în fiecare zi!

România comunistă

Elev Bădescu Dănuț-Cristian
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă în România a început oficial in 1947, odată cu instaurarea guvernului Petru Groza, și s-a încheiat pe 22 decembrie 1989, odată cu revoluția care a dus la căderea regimului Nicolae Ceaușescu. Această perioadă de aproape 45 de ani a fost caracterizată prin transformări sociale, economice și politice majore, dar și prin numeroase dificultăți și suferințe pentru populație.

În primii ani ai regimului comunist, sub conducerea lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, România a trecut printr-o fază de sovietizare intensă. Proprietățile private au fost naționalizate, iar colectivizarea agriculturii a dus la exproprierea forțată a pământurilor deținute de țărani. Oricine se opunea regimului risca arestarea, tortura și închisoarea în lagărele de muncă forțată.

După moartea lui Gheorghiu-Dej în 1965, Nicolae Ceaușescu a preluat conducerea Partidului Comunist Român. Inițial, Ceaușescu a adoptat o politică de independență față de Uniunea Sovietică, câștigând popularitate atât în țară, cât și în străinătate. Totuși, începând cu anii ,70, regimul său a devenit tot mai autoritar și represiv. Securitatea, poliția secretă, a supravegheat și reprimat orice formă de disidență, iar cultul personalității liderului a atins cote absurde.

În plan economic, Ceaușescu a impus politici de industrializare forțată și a contractat împrumuturi externe masive pentru a finanța proiecte megalomane. Criza datoriilor din anii ,80 a dus la adoptarea unor măsuri de austeritate drastice. Alimentele, energia și bunurile de consum de bază au devenit din ce în ce mai greu de găsit, ceea ce a agravat nivelul de trai al populației.

Nemulțumirile crescânde ale românilor, combinate cu evenimentele din Europa de Est, unde regimurile comuniste cădeau unul după altul, au culminat în decembrie 1989 cu revoluția. Protestele masive, începute la Timișoara și extinse rapid la București și în alte orașe, au dus la prăbușirea regimului Ceaușescu. După un proces sumar, Nicolae și Elena Ceaușescu au fost executați pe 25 decembrie 1989.

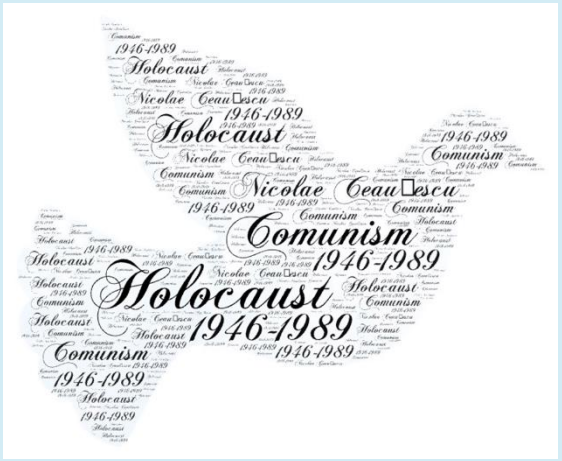
Astfel, perioada comunistă din România s-a încheiat, lăsând în urmă o moștenire complexă și controversată, cu efecte profunde asupra societății românești contemporane.

Antisemitismul în perioada comunistă din România

Elev Stancu Alexandru
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România, care s-a întins între 1947 și 1989, a fost marcată de o serie de politici represive, care au afectat toate segmentele societății, inclusiv comunitatea evreiască. Deși ideologia comunistă, în teorie, promova egalitatea între națiuni și etnii, realitatea din România a fost adesea diferită. Antisemitismul a continuat să fie prezent în societate și a fost instrumentalizat de regimul comunist în funcție de interesele sale politice și economice.

După al Doilea Război Mondial, România avea una dintre cele mai mari comunități evreiești din Europa de Est, deși aceasta fusese deja decimată de Holocaust. În perioada postbelică, evreii rămași în România s-au confruntat cu provocări imense, inclusiv cu o continuare a antisemitismului în diverse forme.

În primii ani ai regimului comunist, **evreii au fost încurajați să se alăture Partidului Comunist Român (PCR)** și să contribuie la construirea noii ordini sociale. Unii evrei au avut chiar poziții importante în aparatul de stat, în special în primii ani de după război, dar acest lucru nu a însemnat sfârșitul discriminării. De fapt, mulți dintre ei au fost ulterior marginalizați și eliminați din pozițiile lor, pe măsură ce regimul a început să adopte o politică mai naționalistă.

Instrumentalizarea antisemitismului de către Regimul Gheorghiu-Dej. În timpul regimului Gheorghe Gheorghiu-Dej (1947-1965), antisemitismul a fost folosit în mod strategic. În special în contextul proceselor politice și al epurărilor interne din partid, antisemitismul a fost folosit pentru a justifica arestarea și eliminarea unor membri de partid considerați "indezirabili". Evreii, precum și alte minorități etnice, au fost adesea acuzați de "cosmopolitism" și "deviaționism", termeni care denotau suspiciuni de loialitate față de ideologii sau națiuni străine.

Un exemplu notabil este cazul „afacerii Canalului Dunăre-Marea Neagră”, unde numeroși evrei au fost arestați, torturați și condamnați în cadrul unor procese-spectacol, sub acuzația de sabotaj economic și complot împotriva statului.

Emigrarea și Vânzarea Evreilor. În perioada regimului Ceaușescu (1965-1989), politica antisemită a fost mai puțin evidentă, dar la fel de pernicioasă. Nicolae Ceaușescu a realizat că emigrarea evreilor români ar putea fi folosită ca o sursă de venit pentru stat. Astfel, regimul a permis emigrarea evreilor către Israel, în schimbul unor sume de bani plătite de guvernul israelian. În mod ironic, această practică de „vânzare" a evreilor a fost privită de regim ca o modalitate de a „curăța" națiunea de minorități, în timp ce statul obținea resurse financiare foarte necesare.

Această politică a avut un impact profund asupra comunității evreiești din România, care a scăzut drastic ca număr. În ciuda plecării în masă a evreilor, antisemitismul nu a dispărut, ci a rămas o prezență latentă în societate.

Regimul comunist a folosit și controlul strict asupra mass-mediei și culturii pentru a promova o narațiune naționalistă care submina indirect comunitatea evreiască. Deși deschisul antisemitism nu era promovat oficial, referințele subtile și insinuările despre „elementele străine" care amenință unitatea națională erau prezente în propagandă.

Educația a fost un alt instrument prin care regimul a perpetuat prejudecăți împotriva evreilor. Istoria Holocaustului și a suferințelor evreilor în România au fost minimalizate sau chiar ignorate în manualele școlare, contribuind astfel la perpetuarea unui climat de ignoranță și neînțelegere față de această comunitate.

Antisemitismul în perioada comunistă din România a fost un fenomen complex și adesea mascat de retorica egalitaristă a regimului. Deși deschisul antisemitism de tip fascist a fost rareori tolerat, discriminarea și prejudecățile față de evrei au persistat sub alte forme, fiind instrumentalizate de regim în funcție de nevoile politice și economice ale momentului. Emigrarea masivă a evreilor, determinată de presiunile politice și de sărăcia economică, a contribuit la diminuarea semnificativă a comunității evreiești din România, lăsând în urmă o istorie complexă de suferință și rezistență.

Perioada comunistă din România

Elevă Chircu Aura Maria
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România, cunoscută și sub numele de regimul comunist, a durat între 1947 și 1989. Acesta a început cu abdicarea forțată a regelui Mihai I pe 30 decembrie 1947 și proclamarea Republicii Populare Române, și s-a încheiat cu Revoluția Română din decembrie 1989, care a dus la răsturnarea regimului lui Nicolae Ceaușescu.

În această perioadă, România a fost guvernată de Partidul Comunist Român (PCR), care a impus un sistem de guvernare totalitar, cu o economie planificată centralizat. Acestea sunt câteva dintre principalele caracteristici și evenimente ale acestei perioade:

1. **Naționalizarea și colectivizarea**: În anii 1948-1962, statul a naționalizat toate mijloacele de producție și a impus colectivizarea agriculturii, ceea ce a dus la pierderea proprietății private și la formarea de ferme colective (cooperative agricole).
2. **Industrializarea forțată**: Regimul comunist a promovat o industrializare rapidă și forțată, investind masiv în industrie grea și neglijând sectorul agricol și cel al bunurilor de consum.
3. **Reprimarea politică**: Regimul a utilizat aparatul de securitate (Securitatea) pentru a suprima orice formă de opoziție politică. Mulți opozanți ai regimului au fost arestați, torturați și închiși în lagăre de muncă sau în închisori.
4. **Cultul personalității**: Sub conducerea lui Nicolae Ceaușescu, care a devenit liderul PCR în 1965, s-a dezvoltat un cult al personalității exagerat. Ceaușescu și soția sa, Elena, erau glorificați în mod constant prin mass-media și alte mijloace de propagandă.
5. **Izolarea internațională**: În anii ,80, politicile economice și externe ale lui Ceaușescu au izolat România pe scena internațională. Datoria externă crescută și politicile de austeritate au dus la scăderea nivelului de trai al populației.
6. **Revoluția din 1989**: Nemulțumirea generalizată față de regimul comunist, combinată cu schimbările politice din alte țări est-europene, a culminat în Revoluția Română din decembrie 1989. Protestele masive au dus la căderea regimului și la execuția lui Nicolae Ceaușescu și a soției sale pe 25 decembrie 1989.

Perioada comunistă din România a avut un impact profund asupra societății, economiei și politicii țării, ale cărui efect.

O privire asupra perioadei comuniste din România

Elevă Tatu Andreea Adela
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România, care s-a desfășurat între 1947 și 1989, reprezintă un capitol crucial și tumultuos în istoria țării. Aceasta a început cu abdicarea forțată a Regelui Mihai I și proclamarea Republicii Populare Române sub influența Uniunii Sovietice, culminând cu Revoluția din decembrie 1989, care a dus la prăbușirea regimului comunist și la execuția lui Nicolae Ceaușescu.

Regimul comunist din România s-a bazat pe un aparat de represiune extrem de complex, condus de Securitate, serviciul secret al statului, care avea rolul de a monitoriza, intimida și elimina orice formă de opoziție față de regim. Securitatea dispunea de o rețea vastă de informatori și agenți infiltrați în

toate sectoarele societății, atât în mediul urban cât și în cel rural. Mii de oameni au fost arestați, torturați și închiși pentru simpla exprimare a unor opinii contrare ideologiei oficiale. Lagărele de muncă forțată și închisorile politice, cum ar fi cele de la Sighet, Pitești și Gherla, au devenit simboluri ale suferinței îndurate de deținuții politici.

România sub conducerea lui Ceaușescu a încercat să joace un rol distinct pe scena internațională. După ruptura cu Moscova din 1968, Ceaușescu a căutat să promoveze o politică externă independentă, inclusiv prin stabilirea de relații diplomatice cu Israelul și recunoașterea Republicii Federale Germania. De asemenea, România a fost singura țară din Blocul Estic care a participat la Jocurile Olimpice de la Los Angeles din 1984, eveniment pe care restul statelor comuniste l-au boicotat.

După cel de-al Doilea Război Mondial, România a intrat sub influența Uniunii Sovietice. În 1946, Partidul Comunist Român (PCR) a câștigat alegerile generale printr-o combinație de intimidare, fraudă electorală și manipulare politică, iar în 1947, Regele Mihai I a fost forțat să abdice, marcând sfârșitul monarhiei și instaurarea Republicii Populare Române. Gheorghe Gheorghiu-Dej, primul lider comunist al României, a condus țara din 1947 până la moartea sa în 1965. Sub conducerea sa, România a devenit un stat polițienesc, în care Securitatea supraveghea și reprima orice formă de opoziție. Mii de oameni au fost arestați, torturați și deportați în lagăre de muncă, iar politicile staliniste de industrializare forțată și colectivizare agricolă au avut un impact profund asupra țării.

Economia României sub conducerea lui Ceaușescu a fost marcată de proiecte megalomanice, împrumuturi externe masive și o criză economică profundă în anii 1980. Pentru a plăti datoria externă, Ceaușescu a impus politici de austeritate severe, care au dus la penurii acute de alimente, energie și bunuri de consum. Rata mortalității infantile a crescut, iar condițiile de trai s-au deteriorat drastic, amplificând nemulțumirea populară.

Această nemulțumire a culminat cu Revoluția din decembrie 1989, care a început la Timișoara și s-a extins rapid în toată țara. Sub presiunea maselor revoltate, Ceaușescu și soția sa, Elena, au încercat să fugă, dar au fost capturați, judecați sumar și executați pe 25 decembrie 1989. După căderea comunismului, România a trecut printr-o tranziție dificilă către democrație și economie de piață. Moștenirea comunistă a lăsat urme adânci în societatea românească, inclusiv infrastructura deficitară, corupția endemică și polarizarea socială.

Ca urmare, perioada comunistă din România a fost caracterizată prin opresiune politică, transformări economice forțate și suferințe umane majore. Totuși, evenimentele din 1989 au deschis calea către o societate liberă și democratică, deși provocările moștenite din acea perioadă continuă să influențeze prezentul.

Un regim dictatorial

Elevă Ilie Alexia Mădălina
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunismului în România se întinde de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, în 1947, până la Revoluția din decembrie 1989. Aceasta perioadă este marcată de instaurarea și consolidarea unui regim totalitar de tip comunist sub conducerea Partidului Comunist Român (PCR). Nicolae Ceaușescu devine secretar general al PCR în 1965 și președinte al României în 1974.

În prima parte a domniei sale, Ceaușescu câștigă popularitate printr-o politică externă independentă de Uniunea Sovietică și prin inițierea unor reforme economice și sociale. În anii ,70 și ,80, regimul devine tot mai autocratic și represiv, economia intră în declin, iar populația suferă din cauza penuriilor și a restricțiilor severe. Perioada comunistă a avut un impact profund asupra structurii economice, sociale și politice a țării.

Colectivizarea forțată și industrializarea rapidă au lăsat urme adânci asupra agriculturii și infrastructurii economice. Represiunile politice și lipsa libertăților civile au traumatizat generații întregi și au influențat profund cultura și mentalitatea românilor.

După 1989, România a început un proces dificil de tranziție către democrație și integrare în structurile europene și internaționale, devenind membră a NATO în 2004 și a Uniunii Europene în 2007.

Perioada comunistă în România

Elevă Tatu Andreea Adela
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România, care s-a desfășurat între 1947 și 1989, a fost un capitol crucial și tumultuos în istoria țării. Aceasta a început cu abdicarea forțată a Regelui Mihai I și proclamarea Republicii Populare Române, sub influența Uniunii Sovietice, și s-a încheiat cu Revoluția din decembrie 1989, care a dus la căderea regimului comunist și execuția lui Nicolae Ceaușescu.

Regimul comunist din România s-a bazat pe un aparat de represiune complex, condus de

Securitate, serviciul secret al statului. Acesta avea rolul de a monitoriza, intimida și elimina orice formă de opoziție față de regim. Securitatea dispunea de o rețea vastă de informatori și agenți infiltrați în toate sectoarele societății, de la mediul urban până la cel rural.

Mii de oameni au fost arestați, torturați și închiși pentru simplul motiv că exprimau opinii contrare ideologiei oficiale. Lagărele de muncă forțată și închisorile politice, cum ar fi cele de la Sighet, Pitești și Gherla, au devenit locuri simbolice pentru suferințele îndurate de deținuții politici.

România lui Ceaușescu a încercat să joace un rol distinct pe scena internațională. După ruptura cu Moscova din 1968, Ceaușescu a căutat să promoveze o politică externă independentă, care a inclus stabilirea de relații diplomatice cu Israelul și recunoașterea RFG. De asemenea, România a fost singura țară din Blocul Estic care a participat la Jocurile Olimpice de la Los Angeles din 1984, pe care restul statelor comuniste le-au boicotat.

Contextul istoric și instaurarea comunismului.

După al Doilea Război Mondial, România a intrat sub sfera de influență a Uniunii Sovietice. În 1946, Partidul Comunist Român (PCR) a câștigat alegerile generale printr-o combinație de intimidare, fraudă electorală și manipulare politică. În 1947, regele Mihai I a fost forțat să abdice, marcând sfârșitul monarhiei și începutul Republicii Populare Române.

Regimul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej:

Primul lider comunist al României a fost Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a condus țara din 1947 până la moartea sa în 1965. Gheorghiu-Dej a implementat politici staliniste de industrializare forțată și colectivizare agricolă. Sub conducerea sa, România a devenit un stat polițienesc, cu Securitatea supraveghind și reprimând orice formă de opoziție. Mii de oameni au fost arestați, torturați și deportați în lagăre de muncă.

Economia României sub Ceaușescu a fost marcată de proiecte megalomanice, împrumuturi externe masive și o criză economică profundă în anii 1980. Pentru a plăti datoria externă, Ceaușescu a impus politici de austeritate draconice, care au dus la penurii severe de alimente, energie și bunuri de consum. Rata mortalității infantile a crescut, iar condițiile de trai s-au deteriorat drastic.

Nemulțumirea populară a culminat cu Revoluția din decembrie 1989. Revolta a început la Timișoara și s-a răspândit rapid în toată țara. În fața presiunii maselor, Ceaușescu și soția sa, Elena, au încercat să fugă, dar au fost capturați, judecați sumar și executați pe 25 decembrie 1989.

După căderea comunismului, România a trecut printr-o tranziție dificilă către democrație și economie de piață. Moștenirea comunistă a lăsat urme adânci în societatea românească, inclusiv infrastructura deficitară, corupția endemică și polarizarea socială.

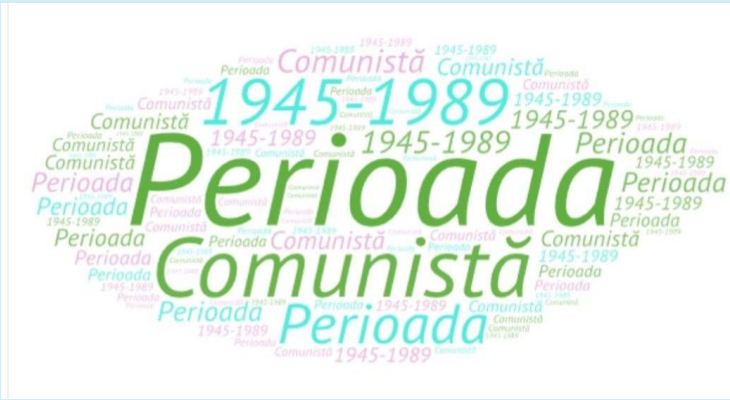
Perioada comunistă din România a fost caracterizată prin opresiune politică, transformări economice forțate și suferințe umane. Cu toate acestea, evenimentele din 1989 au deschis calea spre o societate liberă și democratică, deși provocările moștenite din acea perioadă continuă să influențeze

prezentul.

Perioada Comunistă (1945-1989)

Elevă Rizea Ioana-Alexandra
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă reprezintă un capitol important din istoria multor țări din Europa Centrală și de Est, inclusiv România. Regimurile comuniste au exercitat un control totalitar asupra societății, impunând ideologia marxist-leninistă și aplicând politici economice și sociale de tip socialist. În România, perioada comunistă a început odată cu instaurarea regimului comunist condus de Gheorghe Gheorghiu-Dej în anii 1940, continuând cu regimul lui Nicolae Ceaușescu până la Revoluția din decembrie 1989. Regimul comunist a adus cu sine schimbări majore în toate domeniile societății românești, influențând viața oamenilor, economia, cultura și relațiile externe. Politica regimurilor comuniste din România s-a caracterizat prin controlul autoritar al statului asupra cetățenilor, suprimarea libertăților individuale, cenzura presei, persecuția și represiunea opoziției politice, utilizarea unor metode de propagandă intensă și instaurarea unui cult al personalității în jurul liderului comunist. Economic, regimul comunist a implementat planuri cincinale și colectivizarea agriculturii, încercând să transforme România într-o societate industrializată și colectivizată. Aceste politici au avut adesea consecințe negative asupra economiei, ducând la penurii de alimente, stagnare economică și scăderea calității vieții pentru mulți români.

Cultural, regimul comunist a promovat o cultură oficială conformă cu ideologia marxist-leninistă, impunând cenzura în artă, literatură și media, și controlând instituțiile culturale. Mulți artiști, scriitori și intelectuali au fost persecutați sau marginalizați din cauza opoziției față de regim. În concluzie, perioada comunistă din România a fost caracterizată de un regim autoritar, suprimarea libertăților individuale, politici economice centralizate și controlul totalitar asupra societății. Impactul acestei perioade se resimte și în prezent, iar amintirea regimului comunist rămâne o parte importantă a memoriei colective a poporului român. Revoluția din decembrie 1989 a marcat sfârșitul regimului comunist în România și a deschis calea către o nouă eră de democrație și libertate.

Perioada Comunistă a fost una dintre cele mai crude perioade, deoarece era ca și conducător Nicolae Ceaușescu, iar dacă nu te supuneai la obligațiile lui, ajungeai la închisoare unde erai supus la tortură întrucât ajungeai la pedeapsa cu moartea.

Economia era după cum spunea Nicolae Ceaușescu, dacă doreai pământ trebuia să ceri aprobarea conducătorului.

În toate școlile exista un portret cu Nicolae Ceaușescu, toți **elevii erau îmbrăcați la fel, nu se făceau diferențe.**

Perioada Comunistă în România

Elev Ion Alex Iustin
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Comuniștii a preluat puterea politică în România după cel de-Al Doilea Război Mondial, în 1947, odată cu abdicarea forțată a Regelui Mihai I și proclamarea Republicii Populare Române. Începutul perioadei comuniste a fost marcat de o tranziție brutală de la monarhie la un regim autoritar, controlat de Partidul Comunist Român (PCR).

Primii ani ai regimului comunist au fost caracterizați de represiune și teroare. Mii de persoane, inclusiv intelectuali, preoți și foști politicieni, au fost arestate, torturate și închise în lagăre de muncă forțată. Naționalizarea industriei și colectivizarea agriculturii au schimbat fundamental structura economiei românești, aducând-o sub controlul strict al statului.

O schimbare semnificativă a venit odată cu ascensiunea lui Nicolae Ceaușescu la putere în 1965. Inițial, Ceaușescu a adoptat o politică relativ liberală, distanțându-se de influența sovietică și promovând un naționalism puternic. Totuși, în anii '70 și '80, regimul său a devenit din ce în ce mai represiv. Politica sa economică, marcată de proiecte grandioase și împrumuturi externe masive, a dus la o criză economică profundă în anii '80. Penuria de alimente, energie și produse de bază a devenit endemic.

O altă caracteristică a regimului Ceaușescu a fost cultul personalității. Propaganda oficială îl prezenta pe Ceaușescu ca pe un erou național, iar disidența era strict reprimată. Securitatea, poliția secretă a regimului, avea un control extins asupra societății, supraveghind și intimidând cetățenii. Sfârșitul comunismului în România a venit brusc în decembrie 1989, printr-o revoluție violentă. Protestele de masă, începute la Timișoara, s-au răspândit rapid în întreaga țară. Pe 25 decembrie 1989, Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena, au fost capturați, judecați sumar și executați. Aceasta a marcat sfârșitul unei perioade de peste patru decenii de dictatură comunistă.

Tranziția către democrație și economie de piață a fost dificilă și marcată de numeroase

provocări. Moștenirea regimului comunist, inclusiv problemele economice și sociale, a continuat să influențeze România mult timp după 1989. Totuși, intrarea în NATO în 2004 și în Uniunea Europeană în 2007 au reprezentat pași importanți în reintegrarea țării în comunitatea internațională și în consolidarea democrației și a statului de drept.

Perioada Comunismului

Elevă Radu Georgia Cristina
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România, întinsă între 1947 și 1989, reprezintă o pagină complexă și controversată a istoriei naționale. În acest interval, România a trecut prin schimbări economice, politice și sociale profunde, sub conducerea strictă a Partidului Comunist Român (PCR). Acest articol explorează modul în care ideologia comunistă s-a transpus în realitate, impactul asupra vieții cotidiene și factorii care au dus la căderea regimului.

După cel de-Al Doilea Război Mondial, România a intrat în sfera de influență a Uniunii Sovietice. În 1947, sub presiunea sovieticilor, regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar România a fost declarată republică populară. Partidul Comunist Român a preluat puterea absolută, inițiind o serie de reforme care au schimbat fundamental structura socială și economică a țării.

Regimul comunist a implementat naționalizarea mijloacelor de producție, urmată de colectivizarea agriculturii. Aceste măsuri, menite să elimine proprietatea privată și să centralizeze economia, au avut consecințe mixte. Industrializarea forțată a adus inițial unele succese, însă planificarea centralizată și lipsa de eficiență au dus în timp la stagnare economică, penurie de produse și scăderea nivelului de trai. Politica și RepresiuneaPCR, sub conducerea lui Gheorghe Gheorghiu-Dej și mai târziu a lui Nicolae Ceaușescu, a instituit un regim totalitar, bazat pe controlul strict al societății. Securitatea, poliția secretă, a fost instrumentul principal de represiune, supraveghind, intimidând și eliminând orice formă de opoziție. Libertatea de exprimare era drastic limitată, iar propaganda de stat domina toate aspectele vieții publice.

Pentru cetățeanul de rând, viața sub regimul comunist era marcată de lipsuri și restricții. Cozi interminabile pentru produse de bază, raționalizarea alimentelor și restricțiile severe asupra circulației și informației defineau cotidianul. În același timp, regimul promova o imagine idealizată a societății, în care realizările muncitorești și progresul industrial erau exagerate.

Nemulțumirile sociale și economice acumulate de-a lungul decadelor au culminat în revoluția

din decembrie 1989. Începând cu protestele de la Timișoara și extinzându-se rapid în toată țara, revolta populară a dus la prăbușirea regimului comunist și la execuția soților Ceaușescu. Revoluția a marcat sfârșitul a peste patru decenii de dictatură și a deschis calea către democrație și economia de piață. Impactul și Moștenirea ComunismuluiPerioada comunistă a lăsat urme adânci în societatea românească. În timp ce unele realizări economice și infrastructurale sunt recunoscute, costul uman și social al regimului a fost imens. Memoria colectivă a perioadei comuniste este marcată de traume, dar și de eforturi continue de reconciliere și înțelegere a trecutului.

Perioada comunistă din România reprezintă un capitol complex al istoriei, caracterizat prin contraste între ideologia promovată de regim și realitățile cotidiene trăite de populație. Studierea acestei perioade este esențială pentru înțelegerea evoluției socio-politice a României și pentru construirea unui viitor mai transparent și democratic.

Comunismul în România (1947 - 1989)

Elev Purcărea Gheorghe Alexandru
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Comunismul în România a reprezentat una dintre cele mai marcante și controversate perioade din istoria țării. Începută în contextul tulburărilor de după al Doilea Război Mondial, această eră a adus schimbări fundamentale în structurile politice, economice și sociale ale României. De la îndepărtarea Regelui Mihai și instaurarea controlului economic total, până la transformarea proprietății private în proprietate colectivă, comunismul a lăsat urme adânci în istoria și mentalitatea românilor.

Îndepărtarea Regelui Mihai. Un moment crucial în instaurarea regimului comunist în România a fost abdicarea forțată a Regelui Mihai I. La 30 decembrie 1947, sub presiunea Partidului Comunist Român și a consilierilor sovietici, Regele Mihai a fost forțat să abdice și să părăsească țara. Această acțiune a deschis calea pentru proclamarea Republicii Populare Române, sub conducerea Partidului Comunist. Abdicarea regelui a simbolizat sfârșitul monarhiei și începutul unei perioade de dictatură comunistă, în care libertățile civile și politice au fost sever restricționate.

Împărțirea economiei și colectivizarea. Comunismul în România a însemnat un control total asupra economiei. Întreprinderile private au fost naționalizate, iar economia de piață a fost înlocuită cu o economie planificată centralizat. Încă din primele zile ale regimului comunist, fabricile, uzinele și alte unități de producție au fost preluate de stat, în încercarea de a elimina orice formă de proprietate privată și de a controla toate resursele economice ale țării.

Un alt aspect esențial al politicii economice comuniste a fost colectivizarea agriculturii. Începând cu anii 1949, regimul a inițiat o campanie de preluare a pământului de la proprietarii privați și de transformare a acestuia în ferme colective, cunoscute sub numele de cooperative agricole de producție (CAP). Acest proces a întâmpinat o rezistență acerbă din partea țăranilor, care și-au pierdut pământurile

și mijloacele de trai. Colectivizarea a fost însoțită de represalii severe împotriva celor care se opuneau, inclusiv arestări și deportări.

Experimentul de la Pitești. Un capitol negru al comunismului în România este reprezentat de experimentul de reeducare de la închisoarea Pitești, desfășurat între 1949 și 1951. Acesta a fost un program de tortură psihologică și fizică, destinat să distrugă personalitatea deținuților politici și să îi forțeze să devină colaboratori ai regimului. Metodele utilizate la Pitești au inclus bătăi brutale, umilințe și tehnici de spălare a creierului. Mulți dintre cei supuși acestui tratament au suferit traume psihice și fizice ireversibile, iar unele victime nu au supraviețuit. Experimentul de la Pitești rămâne unul dintre cele mai odioase exemple de represiune din perioada comunistă.

Comunismul în România a fost o perioadă marcată de transformări radicale și suferințe profunde. Îndepărtarea Regelui Mihai, controlul total asupra economiei și colectivizarea agriculturii au schimbat fundamental societatea românească. Experimentul de la Pitești a exemplificat brutalitatea regimului comunist și a lăsat răni adânci în memoria națională. Această perioadă a fost una de mari sacrificii și lupte, dar și de rezistență și speranță pentru o schimbare. Astăzi, memoria acestei epoci trebuie păstrată vie pentru a înțelege și a preveni repetarea greșelilor trecutului.

Reprimarea drepturilor

Elev Dumitru Andrei George
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Romania comunista (1947-1989) România comunistă este denumirea perioadei de dictatura comunista în Romania între anii 1947-1989, respectiv Republica Populara Romana între 1947 și 1965 și Republica Socialista Romania între 1965 și 1989. Perioada comunistă din România, a fost marcată de schimbări politice, economice și sociale profunde. Sub conducerea Partidului Comunist Român, viața cetățenilor a fost puternic influențată de ideologia marxist-leninistă și de politicile autoritare ale regimului. Controlul si reprimarea Regimul comunist a instaurat un control strict asupra vieții politice și sociale. Libertatea de exprimare, de asociere și de presă a fost sever limitată, iar Securitatea, poliția secretă a statului, a supravegheat și reprimat orice formă de disidență. Frica și suspiciunea au devenit omniprezente, iar cetățenii erau adesea încurajați să-și denunțe vecinii și chiar membrii familiei. Condițiile Economice Economia României comuniste a fost centralizată și planificată de stat. Industria a fost prioritizată în detrimentul agriculturii, ceea ce a dus la colectivizarea forțată a terenurilor agricole. Deși inițial au existat succese industriale, acestea

au fost adesea obținute prin sacrificii uriașe. Până în anii 1980, crizele economice și politicile de austeritate au dus la o scădere dramatică a nivelului de trai. Penuriile de alimente și bunuri de consum erau frecvente, iar raționalizarea a devenit o practică obișnuită. Viața Cotidiană Viața de zi cu zi a cetățenilor era marcată de lipsuri și dificultăți. În orașe, locuințele erau adesea supraaglomerate și prost întreținute. Alimentația era adesea insuficientă și de proastă calitate, iar cozile lungi pentru produse de bază erau o realitate zilnică. În mediul rural, colectivizarea a transformat profund viața țăranilor, deseori cu rezultate negative asupra producției agricole și asupra vieții comunităților rurale.

În perioada României comuniste, elevii de la școli erau așezați în coloane în fiecare dimineață și cântau imnul național de atunci, „Trei culori cunosc pe lume”. La televizor existau doar câteva ore de emisie, iar canalele difuzate erau exclusiv cele ale statului. Criticarea statului era considerată trădare și era pedepsită sever. Educația și Propaganda Educația a fost folosită ca un instrument de propagandă, promovând ideologia comunistă și cultul personalității liderilor de partid, în special al lui Nicolae Ceaușescu. Sistemul educațional era rigid și dogmatic, dar a reușit să elimine analfabetismul și să ofere acces larg la educație. Concluzie Viața cetățenilor români în perioada comunistă a fost caracterizată de control autoritar, restricții severe asupra libertăților individuale și dificultăți economice majore. În ciuda unor realizări în domeniul industrial și educațional, costurile umane și sociale ale regimului comunist au fost extrem de ridicate, lăsând urme adânci în societatea românească postcomunistă

România Comunistă

Elev Ilinca Alin Mihai
Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Perioada comunistă din România, care a început oficial în 1947 și s-a încheiat în 1989, a fost marcată de schimbări politice, economice și sociale profunde. Aceasta a fost caracterizată de un regim autoritar condus inițial de Gheorghe Gheorghiu-Dej și ulterior de Nicolae Ceaușescu. În această perioadă, România a fost transformată dintr-o monarhie constituțională într-o republică populară și apoi într-o republică socialistă, cu un sistem de guvernare unipartidist.

După al Doilea Război Mondial, Uniunea Sovietică a avut o influență majoră asupra Europei de Est, inclusiv asupra României. În 1947, Regele Mihai I a fost forțat să abdice, iar România a fost proclamată republică populară. Partidul Comunist Român a preluat puterea și a început o serie de reforme economice și sociale. Sub conducerea lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, a avut loc o colectivizare forțată a agriculturii și o industrializare rapidă, menită să transforme România într-o țară industrială.

Nicolae Ceaușescu a preluat conducerea Partidului Comunist în 1965 și, ulterior, a devenit președintele Republicii Socialiste România. Inițial, Ceaușescu a fost popular pentru poziția sa de independență față de Uniunea Sovietică și pentru criticile sale aduse invaziei Cehoslovaciei din 1968. Cu toate acestea, regimul său a devenit din ce în ce mai autoritar și represiv.

Ceaușescu a inițiat o serie de proiecte megalomanice, precum Casa Poporului, și a implementat politici economice de austeritate extremă în anii '80, pentru a plăti datoriile externe ale țării. Aceste politici au dus la o scădere dramatică a nivelului de trai, raționalizarea alimentelor și a energiei și o creștere a nemulțumirii populare.

Securitatea, poliția secretă a regimului, a avut un rol esențial în menținerea controlului asupra populației. Prin intermediul unei rețele vaste de informatori și prin utilizarea torturii și intimidării, Securitatea a supravegheat și a reprimat orice formă de opoziție politică sau socială.

Revoluția din 1989

Nemulțumirea crescândă față de regimul Ceaușescu a culminat în decembrie 1989, când revoltele populare au izbucnit în Timișoara și s-au răspândit rapid în întreaga țară. Pe 25 decembrie 1989, Nicolae și Elena Ceaușescu au fost capturați, judecați sumar și executați. Revoluția din 1989 a marcat sfârșitul regimului comunist în România și începutul tranziției către democrație și economie de piață.

Perioada comunistă a lăsat o amprentă profundă asupra României, influențând structurile politice, economice și sociale ale țării. Deși a adus anumite modernizări, costul uman și social al regimului a fost enorm, iar tranziția post-comunistă a fost marcată de numeroase provocări și dificultăți. Astăzi, România continuă să își reconstruiască identitatea și să își consolideze democrația după decenii de guvernare autoritară.

România în comunism

Elevă Soare Paula

Liceul Tehnologic Costești
Prof. coord. Drăguț Violeta

Ceaușescu a continuat politicile de industrializare și a introdus proiecte grandioase, dar adesea inutile, care au secat resursele economice. În anii '80, pentru a plăti datoria externă, Ceaușescu a impus un regim de austeritate severă, ceea ce a dus la lipsuri acute de alimente, energie și bunuri de bază. Ceaușescu și soția sa, Elena, au construit un cult al personalității extrem de pronunțat, fiind venerați aproape ca niște zeități. Media și toate mijloacele de informare erau controlate strict, iar propaganda era omniprezentă

Represiunea și Securitatea: Securitatea a continuat să fie un instrument central de represiune. Orice formă de disidență era suprimată dur, iar libertățile individuale erau puternic restricționate.

Ceaușescu a încercat să mențină o politică externă independentă de Uniunea Sovietică, ceea ce i-a adus un anumit prestigiu internațional în anii '60 și '70. Cu toate acestea, în anii '80, izolarea economică și politică a României a crescut.

În decembrie 1989, regimul comunist a fost răsturnat în urma unei revoluții populare violente. Nicolae și Elena Ceaușescu au fost arestați și executați sumat, marcând sfârșitul comunismului în România.

Standardul de viață era scăzut, cu penurii frecvente de alimente și bunuri de consum. Multe produse erau raționalizate, iar cozile pentru alimente și alte bunuri erau o realitate zilnică. Libertatea de exprimare, de asociere și de mișcare erau sever limitate. Orice critică la adresa regimului putea atrage represalii severe. Educația și cultura: Educația era puternic ideologizată, iar cultura era controlată pentru a servi propagandei de stat. Cu toate acestea, au existat și inițiative culturale de valoare care au încercat să își păstreze autonomia.

Aceste aspecte au definit viața în România comunistă, creând un climat de frică și de lipsuri materiale, dar și de rezistență și speranță pentru schimbare.

